

بناغلی اسدالله بلهار جلالزی

له خوږ ژبي شاعر، تکره کیسه لیکونکي او ژورنالیست

ښاغلي (اسدالله بلهار جلالزی) سره د سور ریالیسم د

نړیوالې ادبي ښوونځۍ په تړاو ځانگړې مرکه

مرکوال: انجنیر عبدالقادر مسعود

ښاغلی اسدالله بلهار جلالزی د پښتو ژبې او ادبیاتو په ډگر کې پېژندل شوی ادبي او فرهنګي شخصیت دی. دی خوږ ژبی شاعر، کیسه لیکونکی او هڅاند ژورنالیست دی. ډېر ښکلي او په زړه پورې نښيرونه (اثر) یې چاپ شوې دي. نوموړی تکره ژباړونکی هم دی. هغه ژوره مینه، چې دی یې له پښتو ژبې او پښتونولۍ سره لري، له نورو ژبو څخه یې ډېر ګټور نښيرونه (اثر) ژباړلي دي.

ښاغلی اسدالله بلهار جلالزی د ارواښاد مامور عبدالغفار زوی دی، چې پر (۱۳۴۶) لمريز کال کې د لرغوني غزني د «اندرو» په «خاني بابا» نومې کلي کې د نړۍ ته سترگې پرانیستې دي. لومړنۍ او منځنۍ زده کړې یې د علي هجویری لیسې او د غزني د سنایې لیسې تر دولسم ټولګي پورې تر سره کړې دي.

همداسې يې لوړې زده کړې يې د غزني خاتم النبیین په پوهنتون کې د حقوقو او د سياسي علومو په څانگه کې ترسره کړې دي. وروسته يې د غزني پوهنتون د پښتو ادبياتو په برخه کې د لسانس اخيستی دی. دی په غزني ښار کې د ښوونځي د ښوونکي تر څنگ د خپل مشر ورور محبوب الله جلالزي په مرسته، چې د ادبياتو پوهنځی يې سرته رسولې وه، ادبي او فرهنگي شخصيت او هغه مهال د پوهنې رياست ریس وو د سترو لیکوالو له ښيرونو (اثارو) سره اشنا شو. همداسې يې په سنایي ورځپاڼه کې کار پیل کړ. کله چې دی له دولسم ټولگي څخه فارغ شو، په سنایي ورځپاڼه کې يې کار پیل کړ. له څو مودې وروسته ښاغلي بلهار جلالزی صاحب په هېواد کې د سياسي او ټولنيزو اکربکر(حال احوال) له امله په خپل کلي کې د ماشومانو په زده کړو د ښوونکي په توگه خپل کار ته دوام ورکړ. د کرزي له راتگ وروسته يو ځل بيا له سنایي ورځپاڼې سره، چې هغه وخت اونیزه وه د خبريال په توگه خپله دنده پیل کړه او د دغې اونيزې د پازوال(مسوؤل) مدير وټاکل شو. ورپسې په غزني کې د استاد جيلاني جلالي د فرهنگي انجمن د اونيزې زمزمې مرستيال چلوونکی او بيا پر (۱۳۸۴) کال کې د تهران راډيو په پښتو څانگه کې دنده ترلاسه کړه. همداسې په غزني کې د پيوند

په نوم اونیزه مجله خپرېده، چې دی د دې مجلې د مرستیال په توګه او له صبح
بخیر افغانستان سره خپله دنده مخ ته بیوله. شاغلي بلهار جلالزي صاحب د خپل
کارونو او فعالیتو په بهیر کې د ځینو رسنیو له لارې د ژورنالیزم په برخه کې ځینې
کورسونو او ورکشاپونو ته هم دوام ورکړ. د پښتو تر څنګ په دري ژبه هم لیکنې
کوي تر دې وړاندې یې د مینې په نوم ناول، چې هغه هم ژباړه ده چاپ شوی
دی.

ښاغلی علم گل سحر د پښتو ژبې هغه ادبي، فرهنګي او ملي شخصیت دی چې
په خپلو ګټورو او اغېزناکو منظومو او منثورو نښیرونو (اثارو) یې پښتو ژبې او ادب
ته د پام وړ خدمتونه او چوپړ ترسره کړي دي. دی په خپله یوه لیکنه کې د
ښاغلي اسدالله بلهار جلالزي د شخصیت په تړاو داسې وایي:

((...اسدالله بلهار جلالزی مې له نږدې څلویښتو کلونو را هېسي ملګری دی او
ملګرتیا مو هم د کتاب ملګرتیا وه، غزني هغه وخت یو نسبتاً مجهز کتابتون درلود
موږ دواړو به له دې کتابتون څخه کتابونه اخیستل بیا به مو یو بل ته د مطالعه
شوي کتاب په اړه معلومات ورکول، پر کتابونو به مو د خپلې نیمګړې پوهې له
مخې نقدونه کول. کله داسې هم شوي چې یو کتاب مو پیدا کړی او په ګډه مو
لوستی دی، د جلالزي صاحب مشر ورور ارواښاد محبوب جلالزی زموږ دواړو استاد
و او موږ به یې د کتاب لوستلو ته هڅولو نو ښاغلي بلهارجلالزی له ماشومتوبه له

کتاب سره رالوی شو، په تنکی ځواني کې یې شعرونه لیکل او لا هغه وخت یې شعرونه په ټول پوره گڼل کیدل بیا یې داستاني ادبیاتو ته هم مخه کړه د لنډو کیسو لیکل پیل کړل او خوندورې لنډې کیسې یې ولیکلې، د دې تر څنگ یې د ادب تیوري په برخه کې هم کار وکړ او ځینې ارزښتمنې مقالې یې ولیکلې. د بلهار جالزي یو بل مهم کار د فولکلور په برخه کې دی چې نوې او ښې څیړنې یې تر سره کړې.

جالزی صاحب د لیکوالي تر څنگ یو ژمن او لایقه ژورنالست هم دی چې په بیلابیلو ورځپاڼو او راډیو گانو کې یې کار کړی دی. خپلې دندې یې پخپل وخت او په ښه ډول تر سره کړې دي، افغان فرهنگ او ادب ته د دوی د لا زیاتو بریاوو په هیله.)

د ښاغلي اسدالله بلهار جالزي نښيرونه (اثار) دا دي:

«له ماشوم سره زموږ چلند»، «دی هم خان شو، طنزونه»، «د غزني د پښتنو

سیمو دودونه او فولکلور»، «مات بنگړي او ماتا کودوړې، شعري ټولگه»،

«حیرانو کې مړینه، ژباړل شوی ناول»، «غزني د لوړو کلاگانو سیمه»، «اطفال

خود را چگونه آموزش دهیم»، «کت مټ لکه یوه مور»، «د الفرد هیچکاک

پوليسي کیسې، ژباړه»، «سوزېدلي بوراگان د لنډو کیسو ټولگه»، «ورکتون

منظوم شعرونه»، «د ابن بطوطه د سفر نامې ژباړه» همداسې یو شمې نور ناچاپه

نښيرونه (اثار)...

ورځنۍ پېښې، دا هم د ښاغلي بلهار جلالزي د هغو رپورتونو يوه برخه ده، چې له بي بي سي راديو او ځينو نورو رسنيو له لارې خپاره شوې دي او اوس د کتاب په بڼه د چاپ وړ لپاره چمتو دي.

ښاغلی کریم حیدري د پښتو ژبې او ادبیاتو تکړه لیکوال د اسدالله جلالزي صاحب په اړه په خپله یوه لیکنه کې داسې وایي:

«.... اسدالله جلالزی په پښتو داستاني ادبیاتو کې تر ایرو لاندې پټ ځلانده غمی دی. د پښتو ادبیاتو مینه وال اړ دي چې د جلالزي په څېر غمیو پسې پلټنه وکړي، هغوی اول ځان او بیا جهان ته وپېژني. د جلالزي په لنډو کیسو کې له بهر وارد شوي ادبیات نه دي ځای شوي، خو د کیسې لیکنې نړیوال معیارونه تر ډېرو نامتو لیکوالانو ښه رعایتوي. د پښتو کلیو او بانډو ناخوالې، کړاو او ښایست په سوچه ریښتینې ژبه لیکي او لوستونکی ځان پکې لیدی شي.»

گرانو مینه والو د ښاغلي اسدالله بلهار جلالزي د پوره پېژندګلوي لپاره، دا دی د هغه خبرو ته غوږ ږدو او پوښتنې ترې کوو.

گران اسدالله بلهار جلالزی صاحب زما سلامونه او نېکې هیلې ومنئ. اجازه
راکړئ خپلې پوښتنې پیل کړم.

گران انجنیر عبدالقادر مسعود صاحب زه هم خپل سلامونه تاسو او ټولو مینه والو
ته وړاندې کوم. زه ستاسو په چوپړ کې یم.

مسعود: تاسو ادب څنگه راپېژنئ؟ د نړۍ د اغېزمنو او ارزښت لرونکو پېژندل شوو
پخوانیو ادبي نښیرونو (اثارو) او پېژاندو لیکوالو په اړه یې څه اند لرئ؟

بلهار جلالزی: زما په اند ادب، هنر دی. یو ژبني هنر، د ژبې له نښو او نښانو څخه
ادبي متن را ټوکېږي او عاطفي، خیالي او فکري بنیادونه لري. ادب له ژوند څخه
د خوند اخیستلو له پاره په انسان کې نوې نوې ولولې را ژوندۍ کوي. ادب انساني
احساسات، افکار او د تخلیق شویو انځورونو بیان راته کوي.

ارسطو وايي: ادب کې منطقي رښتیا خو نه وي ولې ادبي صداقت وي.

آرنلډ - د ادب په اړه وايي: « ادب د انساني ژوند تفسیر دی »

میاکن - بیا وايي « قدرت چې انسان ته کوم دایمي څه ورکړي دي د هغې
څرگندونه نازک ادب دی »

د هېواد لوی استاد پوهاند حبیبی صاحب د ادب په اړه وايي « په اصطلاح کې

ادب هغې پوهې او هنر ته ویل کیږي چې سړی د هغه په برکت د ښو څیزونو په

تراو زده کوي او هغه پوهه چې سړی د هغې په ښه څیزونه زده کړي.»

استاد الفت بیا وايي «اصطلاحاً ادب هغه پوهه ده چې انسان د خپلې وینا او

پوهې په بیان کې له خطاو او تېروتنو څخه ساتي ځکه ادبي علوم هم هغه علوم

گڼل کیږي چې د وینا، ښه والی او بدوالی صحیح او غلط، خوږوالی او پیکه والی

ښايي» له دې ټولو تعریفونو او د پوهانو له خبرو دا جوته کیږي چې ادب لکه د

ریاضی غوندې ثابت فورمول دوه جمعه دوه مساوي څلور نه لري.

د پخوانیو په اړه هغوی تر وسه وسه په دې برخه کې اغیزمن کارونه کړي.

د هغوی هڅې زموږه د لارې مشالونه بللای شم.

د نړۍ په ادبي تاریخ کې، ځینې ډېر اغېزمن لیکوال او د هغوی بېساري آثار

تلپاتې او ارزښت لرونکي گڼل شوي دي. دلته د څو نومونو یادونه کوم:

هومر: د لرغوني یونان شاعر چې د "اوډیسه" او "ایلیاد" په نوم

شاهکارونه یې لیکلي.

ويليم شكسپير: د انگلستان ډرامه ليکونکی او شاعر چې "هملټ"، "مکبیت"،
او "روميو او ژوليت" يې خورا پېژندل شوې ډرامې دي.

داستایوفسکي: روسي ليکوال دی چې د "جرم او سزا" او "د کارامازوف
ورونه" په څېر ژور ناولونه يې ليکلي دي.

مولانا جلال الدين رومي: د فارسي ژبې شاعر په خپلو روحاني او
صوفيانه شعرونو مشهور دی، نوموړی د "مثنوي معنوي" په ليکلو سره صوفی
فلسفي بلل کېږي.

همدا ډول د پښتو ژبې د نوموتو شخصیتونو لکه: صوفی شاعر رحمان بابا، حميد
مومند او خوشال خټک نومونه يادولای شو. چې دوی هر يو په پښتو ادب کې
خپل ادبي مکتبونه هم لري.

مسعود: ستاسو په اند کوم ډول نښيرونه (اثر) د ادبي نښيرونو (اثارو) او ادبياتو په
توگه وېشل کېدای شي؟ او دا راته ووايست څه وخت ليکوال او شاعر يو ادبي اثر
پنځولای شي؟

بلهار جالزی: ادبي پنځونې او اثر چې هنري ځلا او ښکلا ولري يعنې دا چې
تخیل، عاطفه او اند يې په رامنځته کيدو کې بنسټيز رول ولري، له عادي ژبې سره

يې توپيروي. دا ډول اثار د منځپانگې او جوړښت له اړخه په بيلا بيلو ډولونو وېشل کېدلای شي. لکه نثر، نظم، حماسې او ...

ستاسو د پوښتنې دوهم بند په اړه دا چې يو ليکوال او شاعر څه وخت ادبي اثر پنځولای شي؟ بايد ووايم: کله چې شاعر يا ليکوال ته لاندیني عوامل برابر وي نو بيا کولای شي يو ادبي اثر وپنځوي.

کله چې له فکر، احساس او الهام څخه ورته يو تازه او نوښتگر مفهوم را پيدا شي. بل دا چې د ژبې د فنونو او قواعد سره بلد وي. د تجربې تر خوا د تاريخ او کلتور په اړه هم ژوره مطالعه ولري. که داسې څه شاعر يا ليکوال لرل، اثر يې هم په ټولنه کې اغيز ښکاري.

مسعود: ويل کېږي: چې د ادب توکي عبارت دي له: خيال، احساس، اندېښنه، مينه او ټکر يا "تضاد" څخه، تاسو په دې اړه څنگه اندی؟

بلهار جالزی: هو! دا عناصر چې تاسو يې يادونه وکړه د ادب توکي گڼل کېږي، چې د اثر ښکلا، ژوروالی او اغيز زياتوي. دا ځکه چې احساس، اندېښنه او مينه په عاطفه کې شامل دي. شوني ده چې دا توکي په هره ادبي ليکنه کې د کميت له اړخه سره ورته نه وي په ځينو کې به يو ډير او بل به بيا کم وي. په يوه کې به

فکر غالب وي. ښايي په بل کې د تخيل او عاطفې رنګ زيات وي. گورئ خيال -
د تخيل ځواک څرگندوي، احساس د ادب روح دی، اندېښنه د فکر ژورتيا بيانوي.
مینه د انساني اړيکو فطري هیلو ارزښت بلل کېږي او ټکر یا تضاد د کیسې جالبوالی
زیاتوي.. چې دا ټول لیکوال ته د نویو مفاهیمو رامنځته کولو زمینه برابروي. کله
چې دا ټول سره ګډ شي نو بیا له موسیقي سره ادب نور هم ښکلی او پیاوړی کوي.
مسعود: ستاسو په اند، د ادبیاتو د موخو او دندو، همداراز د ژمنو او نا ژمنو ادبیاتو
او د ادبیاتو د نورو اړخونو په اړه که لږ څه رڼاوی ورکړئ؟

بلهار جالزی: که په لنډه توګه ووايم ادب دوه موخې لري. لومړی دا چې انسان
ته به خوشحالي ورکوي او بل دا چې ورته علم، پوهه او فکر ورکړي. که دا نه
شي ورکولای نو بیا خو ادب نه شو ورته ویلای.

ادبیات د انسان د فکري، احساسی، او ټولنیزو تجربو انګی هم کیدای شي
یا دا، چې د انساني ټولنې او د نړۍ د درک او احساس له پاره ځانګړی
رول لري. د ادبیاتو د موخو او دندو نور اړخونه د فکري، تفریحي، ټولنیزو او
اخلاقي ارزښتونو په بنسټ تعریف کیدای شی.

د فکر وده، د احساساتو بیان او تفریح چې د هنر، خيال او کیسې له لارې

لوستونکو ته خوشحالي، الهام او خوند ورکوي.

اوس به د ژمنو او ناژمنو ادبياتو په اړه خبرې وکړو.

دمگری خو، ژمن او ناژمن ادبيات ډیر نه مطرح کېږي. په تیرو کې د

سوسيالیستي ایډیالوژي پلویانو د خپلي ایډیالوژي ادبیاتو رایج کول جبري او

لازمي بلل، له دې ورهاخوا یې ناسوسيالیستي ریالیستیک ادبیات بورژوايي

ادبیات بلل، د همدې ایډیالوژي ادبیاتو ته په پخواني شوروي کې ماکسیم

گورکي او نیکولای استروفسکي، په امریکا کې هاوارد فاست په فرانسه کې ژان

پل سارتر او لویی اراگون، په چيلي کې پابلو نروادا، او په المان کې برتولت برشت

ډیر کار وکړ او په لوړه کچه یې ورته اثار هم وپنځول. خو اوس د ا بهیر په نوره

نړۍ او زموږ په هېواد کې پخ او په نشته حساب دي. اوس د دغې ایډیالوژۍ په

بنسټ د ادب پنځونې په برخه کې څوک زړه نه ښه کوي. ځکه دا فکر او

ایډیالوژي اوس لکه د پخوا په څیر واکمنه نه ده.

مسعود: د ادبیاتو د وېش، د ژبې او ادبیاتو د اړیکو په اړه څه لید لرئ؟

بلهار جالزی: هر نوی خیز یا پدیده، انسانی پوهه د خیرنیزو رودو یا مبتودونو له مخې وېشي. ژبه او ادبیات ډیرې ژورې اړیکې لري، ادبیات د ژبې په وسیله رامنځته کیږي او د تورو یا کلمو معنی ته پراختیا ورکوي.

مسعود: ژان پل سارتر (۱۹۰۵-۱۹۸۰) چې د شلمې پېړۍ له پنځونکو، سرلارو او مهمو فیلسوفانو او اندیزو څخه وو، دغه تکره لیکوال د خپلو نوموتو اثارو تر څنګ د (ادب څه شی دی؟) په نوم یو نښیر (اثر) هم کښلی دی او دا کتاب د لمړي ځل لپاره پر (۱۹۴۸) زېږدیز کال کې خپور شو. تاسو د سارتر د ادبیاتو، په اړه څه اندۍ؟

بلهار جالزی: هو! ژان پل سارتر د شلمې پېړۍ له مهمو فیلسوفانو، لیکوالو او مفکرینو څخه و. نوموړی د اګزیستانسیالیزم فلسفې یو له سر لارو ګڼل کیږي. د هغه یوه خبره ده چې وایي: (فلسفه. پوهیدنه ده، نه دا چې حفظ شي.)

د هغه اثار نه یوازې د فلسفي ژور فکر ته انعکاس ورکوي بلکې د فردي آزادۍ، مسوولیت او د ټولنیز ژمنتیا مفاهیم هم په کې مطرح کیږي.

سارتر باور درلود چې ادبیات باید د ټولنیز بدلون یوه وسیله وي او یوازې د ښکلا او تفریح لپاره هم ونه پنځول شي. . د هغه "ادب څه شی دی؟" اثر د همدې

نظريې يوه روښانه او څرگنده بيلگه ده. سارتر کونښن کړی چې د هغه مهال د
سوسيالستي او ناسوسيالسي نظريو تر منځ په يو ډول همغږي را منځته کړي.

سارتر د خپلو ادبي فعاليتونو په ترڅ کې گڼ شمير داستانونه، ډارمې او اثار وپنځول
چې ادب څه شی دی؟ يې هم يو اثر دی.

مسعود: د تمدن، فرهنگ، هنر او کلتور د وييو (اصطلاحاتو) د پېژندلو (تعريفولو)
په اړه ستاسو اند څه دی؟ ادبي ځېلونه، ټوټې (ژانرونه) څنگه ارزوي؟

بلهار جالزی: تمدن، فرهنگ، هنر او کلتور د بشري ژوند بنسټيز توکي دي.
تمدن د انسانانو د مادي او معنوي بدلون پايله ده. چې دا بدلون او پايله د علم
په مټ را ټوکيدلی. فرهنگ هم د ټولنو هويت، ارزښتونه او د ژوند بڼه او په دې
تړاو د فکر کولو رودي ته انعکاس ورکوي. فرهنگ او هنر له يو او بل سره تړلي
دي.

هنر د احساساتو، نظرونو او خلاقيت اظهار دی؛ او کلتور د ټولنيزو ارزښتونو، دودو
نو او راکړې ورکړې مجموعه گڼل کېږي.

ادبي ژانرونه يا خپلونه د ادبياتو بېلابېل ډولونه دي، لکه نثر، نظم چې بيا په شعر، داستان، ډرامه، حماسي ادبياتو، طنزي نثر او نورو ویشل شوي. ژانرونه خپل ځانگړي سبکونه، موضوعات او تاثيرات لري. د ادبي ژانرونو ارزونه د هغوی ادبي ارزښت، تخليقي ځواک، د ټولنې پر فکري بڼه اغېز او د انسان د احساساتو بيان ته په کتو ترسره کېږي.

اوس به راشو د ادبي مکتبونو او سبکونو په تړاو خبرو ته.

مسعود: تاسو ادبي مکتبونه، ادبي سبک، تگلوري او ارزښت یې، همدا راز ادبي خپلونه (ژانرونه) څنگه راپېژنئ؟ کوم مکتبونه کولای شو د ادبي مکتبونو په نوم ونومولای شو؟

بلهارجالزی: ادبي مکتبونه د ادبياتو هغه جريانونه دي چې د ځانگړو نظریو، سبکونو، او ارزښتونو پر بنسټ رامنځته شوي وي. دا مکتبونه د ادبياتو د پرمختگ د لیکوالو د افکارو د بیان، او د ټولنیزو، سیاسي، او فرهنګي شرایطو د انعکاس لپاره مهم بلل کېږي.

د ادبي مکتبونو پېژندنه.

ادبي مکتبونه د لیکوالو او شاعرانو د ځانگړو ادبي اصولو، سبکونو، او نظریو

مجموعه ده، چې د یوې دورې یا جغرافیې د ادبیاتو ځانگړتیاوې بیانوي .

دا مکتبونه د ادبیاتو د تاریخ په اوږدو کې د بېلابېلو ټولنیزو، سیاسي، او فلسفي

شرایطو له امله رامنځته شوي دي.

مهم ادبي مکتبونه.

د نړۍ په کچه گڼ ادبي مکتبونه شته، چې ځینې یې دا دي:

کلاسیکزم- د یونان او روم د کلاسیکو ادبي اصولو پر بنسټ ولاړ مکتب.

رومانتیزم- د احساساتو، تخیل، او طبیعت ستاینه کوي.

ریالیزم- د ژوند حقيقي انځور وړاندې کوي.

ناتورالیزم- د ریالیزم پراخه شوې بڼه، چې چاپیریال او وراثت ته ډېر اهمیت

ورکوي.

سمبولیزم- د ژور معنوي او فلسفي مفاهیمو بیان.

اکسپرسیونیسم- د داخلي احساساتو او تجربو بیان.

سوررياليزم- د تخيل، خوبونو، او غير منطقي افکارو ترکيب.

سوسياليستي رياليزم- د ټولنيز عدالت او کارگرې طبقې انعکاس.

د پښتو ادبي مکتبونه.

روښاني ادبي مکتب- د تصوف، عرفان، او اخلاقي ارزښتونو انعکاس.

خوشحال ادبي مکتب- د ملي، رزمي، او حماسي روحيې بيان.

رحمان ادبي مکتب- د عرفاني، فلسفي، او ملي افکارو ترکيب.

مسعود: ادبي مکتبونه او ادبي ژانرونه څنگه توپير لري؟

بلهارجالزی: ادبي مکتبونه او ادبي ژانرونه دوه بېلابېل مفاهيم دي، که څه هم

دواړه د ادبياتو په نړۍ کې مهم رول لري. دلته يې توپيرونه توضيح کوم:

ادبي مکتبونه:

ادبي مکتبونه د ادبياتو هغه نظرياتي جريانونه دي چې د ځانگړو فلسفي، ټولنيزو،

او سېکونو اصولو له مخې رامنځته شوي وي. دا مکتبونه د ليکوالو د ادبي سېک،

فکرونو، او د موضوعاتو انتخاب اغېزمنوي. د بېلگې په توگه:

رياليزم- (Realism) د واقعاتو صادقانه انځور.

رومانتيزم- (Romanticism) د احساساتو، تخيل، او طبيعت ستاينه.

سوررياليزم- (Surrealism) د خوبونو، تخيل، او غير منطقي افکارو جوړښت.

سمبوليزم- (Symbolism) د ژورو معنوي او فلسفي مفاهيمو بيان.

ادبي ژانرونه: (Literary Genres)

ادبي ژانرونه د ادبياتو هغه ډولونه دي چې د موضوع، سبک، او د بيان طرز ته

پام کوي. ژانرونو کې د ادبياتو بېلابېلې بڼې شاملې دي، لکه:

ناول – (Novel) اوږده کيسه چې تفصيل، کرکټرونه، او پېښې لري.

لنډه کيسه – (Short Story) لنډه روايت چې محدود کرکټرونه او موضوعات لري.

شعرونه – (Poetry) د وزن، قافيه، ردیف او احساساتو سره ادبي جوړښت.

ډرامه – (Drama) د صحنې لپاره ليکل شوې کيسه چې مکالمې او کړنې لري.

ادبي مکتبونه د ادبياتو د بيان فلسفې، ټولنيز، او نظرياتي اصول تشرېح کوي،

او ادبي ژانرونه د ادبياتو بڼې او جوړښتونه دي.

مسعود: تاسو د ادبي مکتبونو په بهیر کې د ادبي ځېلونو (ژانرونو) د بنسټیزو بدلونونو د ودې او پرمختیا په اړه څنگه اندی؟

بلهارجالزی: په ادبي مکتبونو کې د ادبي ژانرونو بدلون او پرمختګ د ټولنیزو، سیاسي، کلتوري او فلسفي تحولاتو له امله رامنځته کېږي. هراډبي مکتب د خپل وخت ځانګړني ارزښتونه، او نظریات منعکسوي، چې له مخې یې د ادبیاتو بڼه او محتوا بدلېږي.

مسعود: د هیڅ ادبي مکتب رامنځته کېدنه ناڅاپه او له سريزې پرته نه وي، د هر یوه ډېرې نښې د پخوانۍ دورې په ادبي نسبيرونو (اثارو) کې موندل کېدای شي. تاسو هغه لاملونه او توکي څنگه ارزوئ چې د ادبي مکتبونو د پیدایښت، جوړېدنې، بدلون، ودې، پرمختګ او د له منځه تللو لامل ګرځي؟

بلهارجالزی: ادبي مکتبونه د ټولنې د فکري، ټولنیزو، سیاسي او فرهنګي بدلونونو محصول وي. د دوی پیدایښت، پرمختګ، او نړیدل په ګڼو عواملو پورې تړلې دي:

تاریخي او ټولنیز شرایط:

د ادبي مکتبونو د رامنځته کیدو بنسټیز لاملونه اکثراً له یوه مشخص تاریخي او ټولنیز حالت څخه سرچینه اخلي، لکه انقلابونه، جگړې، یا هم د فلسفي تفکر پراختیا. هو دا سمه ده د هر نوي ادبي مکتب د پخوانیو سبکونو پر بنسټ را منځ ته کیږي یا له دوی سره مخالفت کوی یا یې نوې بڼې ته رااوړي.

فلسفې، ایډیالوژي او رواني افکار- د ادبي مکتبونو بنسټونه د وخت فلسفي مفکورو، دیني باورونو، او سیاسي ایډیالوژیو سره ژورې اړیکې لري.

لیکوال او مفکرین -یو یا څو نوښتگر لیکوال، شاعران، یا ادیبان د ادبي مکتب بنسټ جوړوي، د نوي سبک، ژبې، او مفاهیمو معرفي کول، او د نوي ادبي دود رامنځته کول.

ادبي نقد او تفسیر- د ادبیاتو څېړنه، تحلیل او تفسیر دمکتبونو ودې ته زمینه برابروي،

وخت او د لوستونکو تمایل - یو ادبي مکتب دومره دوام کوي، خومره چې د لوستونکو غوښتنې سره همغږي وي؛ که د وخت د غوښتنو سره برابر نه وي، زوال ته مخه کوي.

تکنالوژي او د لیکوالي نوي وسایل - د چاپ صنعت، رسنۍ، او د انټرنټ له لارې د ادبیاتو خپرېدل د ادبي مکتبونو د پراخوالي لپاره مهم لاملونه دي.

مسعود: تاسو سورریالیستي ادبیات څنگه راپېژنئ؟ د دې ادبیاتو تر ټولو اړینې ځانګړنې او مهمې ځانګړتیاوې کومې دي؟

بلهارجالزی: (سورریالیستي ادبیات د تخیل او واقعیت ترمنځ پولې ماتوي، نا اشنا مفاهیم راژوندي کوي، او د ذهن پټو او ژورو ته لاره مومي، دا ادبیات معمولاً د شعور جریان، د خوبونو تعبیر او تفسیر، او د غیر منطقي جوړښتونو کارونې ته پام کوي چې مهمې ځانګړتیاوې یې دا بللای شو.

غیرمنطقي روایت: پېښې او کرکټرونه ممکن بې قاعدې، خو پېچلي اړیکې ولري.

خیالي او سمبولیکه ژبه: ژور استعارات، سمبولونه او داسې صحنې چې معمولي منطق نه لري.

د شعور جريان :د كركټر داخلي افكارو ته مستقيم لاسرسى، پرته له دې چې د
دوديزو گرامري يا منطقي محدوديتونو ومنې.

داخلي ازادي: ليكوال خپل احساسات، اندونه او تصورات له سانسور پرته بيانوي.
خوبولي فضا :د خوبونو، وهمونو، او خيالونو نړۍ ته ژوره كتنه.

سورريالستي ادبيات د حقيقت له دوديزو تعريفونو تېرېږي او د ذهن ژورې طبقې
سپړي، چې د ادبي هنر لپاره يوه نوې نړۍ پرانيزي .

مسعود: تاسو د سوررياليسم ښوونځى څنگه راپېژنئ او ارزوئ،هغه ښوونځى، چې
له لومړۍ نړيوالې جگړې وروسته پر (۱۹۲۰) لسيزه كې د ادب او هنر په ډگر كې
په فرانسه كې راڅرگند شو. مهرباني وكړئ د دې مكتب د تاريخ، آر او بنسټ په
اړه لنډ مالومات راکړئ، چيرته، كله او د چا لخوا جوړ كړاى شوى او لومړني بنسټ
اينښودونكي يې څوك ول؟

بلهار جالزى: سوررياليزم موږ ته د ټولني د رواني او روحي حالت انځورونه په
لاس راكوي. سوررياليزم د هنر او ادبياتو يو ځانگړې ښوونځى ده، چې د ۱۹۲۰ مو

کلونو په ترڅ کې په فرانسه کې رامنځ ته شو دا مکتب د انسان د بی هوښۍ او بیسېدۍ او تخیل ځواک ته پاملرنه کوي.

د سورياليزم هنر د غیرمنطقي او غیرمعمولي انځورونو په کارولو سره د انسان د داخلي احساساتو او فکرونو څرگنده کوي. د دې مکتب موخه دا ده چې د انسان د شعور محدودیتونه مات کړي او د تخیل له لارې نوې نړۍ ته لاره هواره کړي. د دغه مکتب بنسټ ایښودنکی اندرې بریتون دی. نوموړی چې یو ارواپوه او په ورته وخت کې شاعر هم وو. ده له دادا ایزم سره تر مخې ښې وروسته د سورياليزم ادبي مکتب بنسټ کېښود. بریتون (۱۸۹۶-۱۹۶۶م) غوښتل چې له رښتیا وړ هاخوا یا ترې لوړ څه په اړه نورو ته پیغام ورسوي. دا مکتب په لويديځ کې ځوان مکتب

۰۹۹

مسعود: تاسو د سوررياليسم مکتب، موخې، اندې، مهمې ځانگړتياوې، ليدلوري او بنسټيز آرونه څه ډول ارزوئ؟ او دا راته ووايast چې د سوررياليسم تگلوری او د سبک مهمې ځانگړتياوې څه دي؟

بلهارجالزی: سوررياليسم يو هنري او ادبي مکتب دی چې د شلمې پېړۍ په لومړيو کې په فرانسه کې رامنځته شو دا مکتب د واقعيت تر شا، تر واقعيت وراخوا،

تر واقعیت پورته یا د مافوق واقعیات مانا بنډي او ورباندې یې تمرکز درلود. د سورریالیسم بنسټگر انډري برتن په ۱۹۲۴م کال کې د سورریالیسم مانیفیسټ ولیکه.

د سورریالیسم موخې او فکر:

د لاشعوري خیالونو بیانول، پرته له دې چې د دیني، فرهنګي یا ټولنیزو محدودیتونو تابع وي.

د واقعیت او خیال ترمنځ یو نوی ارتباط رامنځته کول، چې د انسان ذهن ته نوي څه ورکړي.

د ارواپوهنې، په ځانګړي ډول د فروید نظریاتو څخه الهام اخیستنه، خود انسان ذهن ته ژور کتنه وشي.

مهمې ځانګړتیاوې او لیدلوری:

د تخیلي او غیر منطقي صحنو انځورول، چې د انسان ذهن ته نوې تجربې وړاندې کوي.

د خودکار لیکنې (Automatic Writing) کارول، چې د لیکوال ذهن ته آزادي ور کوي، ترڅو پرته له محدودیتونو خپل فکرونه بیان کړي.

د خوب او وهمي فضا رامنځته کول، چې د واقعیت او خیال ترمنځ یو نوی ارتباط جوړوي.

دوی ناخبره ذهن ته ارزښت ورکاوه ترڅو د انسان پټ احساسات او فکرونه څرګند شي. د نا پیژاندو جوړښتونو کاورونه چې د شیانو او مفاهیمو تر منځ غیر منطقي اړیکه رامنځته کړي.

د سیمبولیکو او پټو معناوو کارونه، چې لوستونکي ته د ژور فکرکولو موقع ورکړي. د رنگونو، شکلونو او غیر عادي بڼو کارول، چې د هنر او ادبیاتو نوې بڼې رامنځته کوي. سورریالیسم نه یوازې په نقاشۍ، بلکې په ادبیاتو، فلم، موسیقۍ او نورو هنرونو کې هم ژور اغېز لري.

مسعود: ویل شوې دي: د سورریالیسم د هنري جریان ریښې د «زیګموید

فروید» اتریشي ارواپوه په لیدتوګو او نظریاتو کې لیدل کېږي. تاسو د

سورریالیسم ریښې او د دوی اندونه، عقاید او لید توګي د ارواپوهنې په رڼا کې

څنګه ارزوي؟

بلهارجالزی: باید ووايم چې زیگموند فروید (۱۸۵۷-۱۸۹۴) د یوه اتریشي ارواه پوه په توګه د دغه مکتب د لوړتیا او ځواکمن کیدو له پاره اغیزمنې کړنې تر سره کړې دي. که د سورریالیزم هنري غورځنګ ته نظرواچو نو راته ښکاري چې د زیگموید فروید ارواپوهنې په دې بهیر ژور اغېز لاره. فروید، و چې د انسان د لاشعور، خوبونو، او رواني څیړنو نظریات یې مطرح کړل، چې دا کار یې د سورریالیستو لیکوالو له پاره د لار ښوونو سرچینه وګرځید.

د ارواپوهنې له نظره سورریالیست هنر د انسان ذهن ته دروازه پرانیزي، چیري چې سر کې فکرونه، پټې هیلې او ناخوداگاه احساسات شتون لري او دا ډول هنر د ذهني تحلیل له پاره د پام وړ وسیله ده.

مسعود: ویل کېږي: سورریالیسم د «دادایېزم» له هنري مکتب سره پیوستون لري. تاسو د سورریالیسم او دادایېزم د ښوونځیو تر منځ مهم او ځانګړی توپیر او ورته والی څه ډول ارزوئ؟

بلهارجالزی: سورریالیسم او دادایېزم دواړه د هنر او ادبیاتو مهم مکتبونه دي چې د ۲۰مې پېړۍ په لومړیو کې رامنځته شوي دي. سره له دې چې دواړه مکتبونه

د نوبت او عصيان پر بنسټ ولاړ دي، د دوی ترمنځ ځينې مهم توپيرونه او ورته والی شتون لري:

دادايېزم د لومړۍ نړيوالې جگړې پر مهال رامنځته شو، او د دوديزو هنري اصولو پر ضد يې بغاوت وکړ. دادايېزم د بې منطقۍ، تصادفي ترکيبونو، او طنز له لارې د ټولنيزو ارزښتونو نقد ته لاره هواره کړه. سوررياليسم بيا د دادايېزم له بنسټونو الهام واخيست، خو تمرکز يې له ځانه نا خبره ذهن او خوبونو باندې و.

دادايېزم د ټولنيزو او سياسي حالتونو پر وړاندې د اعتراض او بغاوت يو ډول و، په داسې حال کې چې سوررياليزم د انسان د بې هوښۍ او تخيل ځواک ته ځانگړې پاملرنه کوله.

دادايېزم د هنر د تخريب او غيرمنطقي بڼې په توگه څرگند شو، په داسې حال کې چې سوررياليسم د تخيل او رواني ناخودآگاه له لارې د نوې نړۍ د را منځته کولو هڅه کوي.

دادايېزم د جگړې او سياسي کړکيچونو پر وړاندې د اعتراض په توگه رامنځته شو، په داسې حال کې چې سوررياليسم د فرويد د ارواپوهنې له نظرياتو نه الهام اخيستی دی.

دواړه مکتبونه د هنر د دودیزو بڼو ماتولو او نوې لارې رامنځته کولو لپاره هڅه کوي. چې دا یې ورته والی بلل کېږي. دواړه د موجوده ټولنیزو او فرهنګي حالتونو پر وړاندې د اعتراض او مخالفت څرګندونه کوي.

سوريالیسم د دادایېزم له پای ته رسیدو سره سم را منځته شو او دا دایېزم ځینې اصول یې ومنل.

مسعود: مهرباني وکړئ د سوريالیستي بڼوځی نامتو هنرمندان راته په ګوته کړئ او دا راته ووايست، چې د سوريالیسم او امپرسیونیسم مکتب تر منځ کوم توپیرونه شتون لري؟

بلهار جالزی: مشهور سورریالیستي هنرمندان سالوادور دالي، رنه ماګریت، فریدا کالو، من ری، او مکس ارنست دي.

سورریالیزم او امپرسیونیزم دواړه په خپلو کې سره توپیر لري، ځکه چې امپرسیونیسم رڼا، رنګونو، او فوري اغیزو ته ارزښت ورکوي، پداسې حال کې چې سورریالیسم د ذهن پټو ریښو او جرړو ته ورننوځي او له منطقه لیري ترکیبونه وړاندې کوي.

مسعود: ستاسو په اند د سوررياليسم، رياليسم او جادويي رياليزم مکتبونو تر منځ

ورته والی او توپيرونه څه دي؟

بلهارجالزی: سوررياليزم، رياليزم، او جادويي رياليزم درې مهم ادبي مکتبونه د

ي چې هر يو ځانگړی اصول او ځانگړتياوې لري.

رياليزم: د واقعيت انعکاس ورکولو ته ژمن دی. رياليسي آثار د ژوند رښتيني

صحنې، ټولنيز حالات او انساني تجربې پرته له مبالغې يا تخيل څخه وړاندې

کړي.

سوررياليزم: لاشعور، خيال، او غير منطقي عناصرو ته ارزښت ورکوي. اود رواني

تحليلونو څخه په الهام اخيستی سره يې هڅه کوله چې د واقعيت تر شا پټ

احساسات، خيالات، او غير منطقي تجربې بيان کړي.

جادويي رياليزم: دا مکتب د رياليزم او خيال ترکيب دی. په جادويي رياليزم کې،

جادويي يا غير معمولي عناصر د ورځني ژوند يوه طبيعي برخه گڼل کېږي، پرته

له دې چې د لوستونکي لپاره حيرانوونکي ښکاره شي. دا مکتب په ځانگړي ډول

د لاتيني امريکا ادبياتو کې مشهور دی.

توپيرونه:

رياليزم د واقعيت انعكاس ته ژمن دی او سوررياليزم لاشعور او خيال ته ارزښت ورکوي.

جادويي رياليزم د رياليزم او خيال يو جوړښت دی چيرې، چې جادويي عناصر د واقعيت يوه طبيعي برخه گڼل کيږي.

سوررياليزم ډير وخت د غير منطقي او اروايي تجربو په بيانولو **را چورلي** ،
پداسې حال کې چې جادويي رياليزم د جادويي عناصرو يوه عادي نړۍ وړاندې
کوي. يادا چې: په سوررياليزم کې داسې پېښه چې ناڅاپه يو انسان وزرې ولري
او د اسمان په لوري والوزي. ټول چاپيريال هم بې منطقه شي. لکه ونې چې
خبرې پيل کړي.

په جادويي رياليزم کې بيا لکه يو کس چې د باران له اوريدو سره سم تری تم
شي، خو خلک دا عادي بولي او ژوند ورته همداسې روان بريښي؟ يعني جادويي
پېښې کيږي خو خلکو ته عادي ښکاري.

مسعود: «اندري برتون» هغه فرانسوي ليکوال دی، چې په ټوله نړۍ کې د سوررياليزم غورځنگ د بنسټ ايښودونکي په توگه پيژندل کېږي. هغه پر (۱۹۲۴) زېږديز کال کې د سوررياليسم بيانیه يا اعلاميه يې خپره کړه. که د دې اعلاميې يا بيانې د منځپانگې، سکالو، مضمون او پيغام په تړاو يو څه مالومات ورکړئ.

بلهار جالزی: اندري برتون د سوررياليزم غورځنگ بنسټ ايښودونکی گڼل کېږي، او د ۱۹۲۴ کال سوررياليسم وينا يې د دې هنري او ادبي مکتب رسمي پيل بلل کېږي. دا بيانیه د واقعيت او خيال ترمنځ د پولو ماتولو هڅه کوي، او د انسان د ناخبره ضمير ته ارزښت ورکوي. برتون په دې بيانیه کې د دوديزو ادبي او هنري اصولو پر ضد درېږي او د تخيل، آزادي، او رواني اتوماتيزم (automatic writing) ملاتړ کوي.

په دې بيانیه کې برتون استدلال کوي چې سوررياليزم بايد د هنر، ادبياتو، او آن د سياست په ډگر کې د نوې لارې پرانيستونکی وي.

مسعود: د سوررياليسم په جوړښت کې ډېر زيات توکي ترکيب شوې دي، دغه هنري خوځښت د خپلې ادعا د ملاتړ لپاره له فلسفې او ارواپوهنې څخه مرسته

غواړي. تاسو د سوررياليسم اندونه، عقايد او ليد توگي د فلسفې او ارواپوهنې په رڼا کې څنگه ارزوي؟

بلهار جالزى: سوررياليسم د فلسفې او ارواپوهنې تر ژور تاثير لاندې رامنځته شو، چې د انسان په ناخبره ذهن، خوبونو، او اروايي تجربو باندې يې تمرکز درلود. سورريالستانو هڅه کوله چې د هنر له لارې د ناخبره ذهن پټ رازونه ښکاره کړي، دوی د اروايي اتوماتيزم تخنيکونه وکارول، چې د فکر جريان پرته له شعوري کنټروله بيان کړي.

له فلسفي اړخه، سوررياليزم د واقعيت او خيال ترمنځ د پولې ماتولو ته هڅه کوي، او د هيگل، مارکس، او نورو فيلسوفانو نظريات يې د خپل هنري ليدلوري د پراخولو لپاره کارول. دغه خوځښت نه يوازې د هنر يوه بڼه، بلکې د ژوند د درک کولو يوه نوې فلسفه يې هم وړاندې کړه، چې د انسان اروايي او ټولنيزې ازادۍ ته يې ارزښت ورکاوه.

مسعود: «هربرت ريد» هغه تاريخ پوه، هنرپوه، شاعر، ادبي کره کتونکی او انگليسي فيلسوف وو، چې په خپله يوه ليکنه يې کې داسې کښلې دي: «رومانتيزم طبعن او حتمن د سوررياليسم خوا ته ميلان پيدا کوي؛ ځکه چې سوررياليسم هم

د رومانتيکو ليکوالو په شان له تخيلي، غير عقلي او اريانوونکيو پېښو سره علاقه لري. «تاسو په دې تړاو څه ليد لري؟»

بلهار جالزی: د نوموړي خبره پر ځای ده. رومانتيزم که په ژوره توگه مطالعه شي موږ له همداسې څه سره مخ کوي. د بيلگې په توگه به دلته د دغو مکتبونو ترمنځ گډو ټکيو ته نغوته او اشاره وکړم.

هربرت ريد يوه جالبه کتنه کړې ده، چې دا د ادبي بهيرونو ترمنځ د متقابل تاثير يو ښه مثال کيدای شي. که رومانتيزم ته وگورو، دا جريان د احساساتو، فرديت، خيال پردازۍ او طبيعت سره ژوره علاقه لري. سوررياليزم بيا کوښښ کوي، چې د شعور تر پولو واوړي، پټ نا تشرېح شوي احساسات، او د خيالونو دنيا بېرون ته را وباسي.

که څه هم دواړه جريانونه توپير لري، خو دا حقيقت چې دواړه د واقعيت له حدودو تېرېږي، خيال ته ارزښت ورکوي، او د انسان نا سپړل شوي اړخ ته گوري، البته، سوررياليزم يو گام وړاندې ځي او د لا غيرمنطقي، لا ازاد او لا غيرعادي تخيل پلوي کوي، په داسې حال کې چې رومانتيزم لا هم د احساساتو او طبيعت سره تړاو ساتي.

مسعود: ویل شوې دي: د سورریالیسم په منځته راتللو کې لومړۍ نړېوالې جگړې هم زیات اغېز درلود. مهرباني وکړئ په دې اړوند خپل مالومات راسره شریک کړئ؟

بلهار جالزی: هو، لومړنۍ نړېواله جگړې د سورریالیسم په رامنځته کېدو کې خورا اغېز درلود. دا هنري او ادبي خوځښت د جگړې له ویجاړونکو تجربو، اروايي کړاونو، او د سنتي ارزښتونو له پوښتنې سره را پیدا شو. جگړې ته ورغلو سرتېرو، لیکوالو او هنرمندانو د بشري ذهن، خیال او ناخبره ذهن کشفیدو ته مخه کړه، چې دا د سورریالیزم اصلي اصول جوړوي. د جگړې وحشت، وېره، او نهیلې د دې لامل شوې چې هنرمندان د حقیقت نویو لارو ته وگوري، چې له دودیزو معیارونو او محدودیتونو څخه آزادې وي

مسعود: په ادبیاتو او شعر کې د سورریالیزم بنسټیزې ځانگړتیاوې، عقاید او اندونه څنگه ارزوئ؟

بلهار جالزی: سورریالیستي شاعران او لیکوال هڅه کوي چې له منطقي محدودیتونو پرته خپل افکار بیان کړي.

ناخوداگاه ذهن ته وفاداري لري د اروايي څيړنو او نظريو نه يې الهام اخيسته
چيرې چې ليکوال د خپلو ذهنونو پټ کوډونه او خيالات کشفوي.

عجيبه او غير متوقع تصويرونه، تخيلي صحنې او شکلونه، يې چې دعام درک
خلاف وي. د لوستونکو مخې ته کيښودل

سوررياليزم د دوديز حقيقت له شتونه انکار کوي او د خيال نوي نړيوال مفهومونه
وړاندې کوي.

سوررياليسټ ليکوال او شاعرانو باور درلود چې هنر بايد ناخوداگاه ذهن ته ور نږدې
شي او تخليقي آزادي بايد له ټولو قيدونو خلاصه وي دوی د
ټولنيزو، سياسي، او فلسفي مسايلو په اړه نوي ليدلوري وړاندې کړ، چې له عام
واقعيت سره يې تضاد درلود .

مسعود: په هنر کې د سوررياليزم تر ټولو ښکاره څرگندونه په "شعر" پورې اړه لري.
دوی شعر د ژوند بنسټيزه ستنه گڼله. له همدې امله يې "ناول" او "لنډو کيسو" ته
ډېره پاملرنه و نه کړه. ځکه چې د دوی په وينا يوازې په شعر کې تخيل ته زيات
ځای ورکولی شي. تاسو په دې تړاو څه ليد لرئ؟

بلهارجالزی: سورریالیزم، د خپل ماهیت له مخې، تخیلي ازادی ته په درنه سترګه کتل او شعر یې یوه مناسبه وسیله بلله.

البتہ، په دې معنا هم نه وه چې سورریالیزم ناول یا لنډه کیسه له پامه غورځوله، بلکې د دې ژانرونو دننه هم د سورریالیزم تخنیکونه لیدل شوي، لکه د اندرې بریتون "نادیا" او د فرانسوا پیر په اثارو کې، نو ځکه ویلای شم چې سورریالیستي تخیل یوازې په شعر پورې محدود نه دی، بلکې د هنر هره بڼه ترې اغېزمنه ده.

مسعود: «زیګموید فروید» اُتریشي ارواپوه ویلي دي: «چې شاعران د روح په پېژندنه کې زموږ معمولي خلکو استادان دي؛ ځکه دوی له داسې چينو څخه ځانونه مړوي، چې هلته لاتر اوسه د علم لاس نه دی ور رسېدلی...» تاسو د فروید دا خبرې څه ډول ارزوئ؟ او دا راته وویاست چې سورریالیستانو د شعر او شاعرانو په تړاو څه لید درلود.

بلهارجالزی: زیګموند فروید، ځکه شاعران د روح د ژورې پېژندنې استادان بللي ، چې دوی د لاشعور له هغو سرچینو تغذیه کېږي، چې علم لا نه دی ترې خبر شوی دا نظر د فروید د ارواپوهنې له اساسي اصولو سره همغږي لري، ځکه هغه

باور درلود چې لاشعور د انسان د شخصيت او اروايي حالت بنسټيزه برخه ده، او شاعران د دې پټې نړۍ د بيانولو ځانگړې وړتيا لري.

په دې توگه، د فرويد نظر او د سوررياليستانو ليدلوری يو له بل سره نږدې اړيکه لرله، دا دواړه د لاشعور، خيال او د انسان د پټو احساساتو ارزښت تهښت او اشاره کوي.

مسعود: په ادبياتو او شعر کې د سوررياليسم تر ټولو مهم او د مخکښو څېرو ليکوال څوک ول؟ که يې د نامتو نښيرونو (اثارو) نومونه راته په گوته کړئ؟

بلهارجالزی: اندري برېتون وو چې د دې مکتب د اصولو تعريف يې وکړ. د هغه مشهور اثر «سوررياليسي مانيفست» د دې غورځنگ بنسټيز کتاب دی. بل هم پل الوار، دی نوموړی هم د سوررياليسي شعرونو پنځوونکی او مخکښ شاعر گڼل کېده.

لوی آراگون، چې د سوررياليسي ادبياتو بل مهم ليکوال وو.

رابرت ډيسنوس، يو بل شاعر وو چې د تخيلي او غير منطقي شعرونو له امله مشهور وو او همداسې د سوررياليسي ادبياتو نوموتي اثار هم لاندې کسانو

پنځولي دي.

مرشد ومارگاريتا «د ميخائيل بولگاڪف» لخوا، ليكل شوى او له غوره

سوررياليستي ناولونو څخه دى.

نادجا د «اندري برېتون» لخوا وليكل شو. مسخ «فرانس كافكا» او «وڪينې»، چې

دا اثار د سوررياليستي ادبياتو بڼې بيلگې دي.

مسعود: «گيوم اپوليز» هغه په فرانسه کې د شلمې پېړۍ د لومړۍ لسيزې تر ټولو

مشهور شاعر گڼل کېږي. په حقيقت کې، هغه لومړنى څوک دى چې د

"سوررياليسم" کلمه يې جوړه کړه او د دې طرز يو له هڅوونکو او مخکښو څخه

وو. د ده لومړى شعر د «ميرابو پل» په نوم يادېږي. که د نوموړي ادبي اوهنري

شخصيت او د ده د لومړي شعر د منځپانگې، مضمون او پيغام په تړاو يو څه

مالومات راكړئ؟

بلهار جالزى: گيوم اپولينر د فرانسوي شاعرانو په کتار کې په دې وتوانيده چې

د خپلو اثارو په ليکلو سره د ادبي نوښتونو مخکښ شى.

ده د "سوررياليسم" اصطلاح را منځته کړه.

د "میرابو پل" شعر د اپولینر له مشهورو او زړه راښکونکو شعرونو څخه دی، چې د 1912 کال په فبرورۍ کې خپور شو. دا شعر د وخت د تېرېدو، مینې او د ژوند د پایښت سکالوخیږې . د شعر اصلي انځور هغه سیند دی. چې د میرابو تر پله لاندې بهېږي، دا شعر د تېر شوي وخت او له لاسه وتلې مینې استعاروي انځور وړاندې کوي.

موضوع او پیغام: شاعر د مینې د تېرېدو، د وخت د نه تم کېدو، او د یادونو دوام ته اشاره کوي. هغه د پل لاندې د اوبو بهېدل د ژوند د دوام او د تېرشوي وخت د نه بېرته راتلو سمبول ګڼي. شعر یو ډول نوستالژیک احساس لري، چیرې چې شاعر د خپلې له لاسه تللې مینې یادونه کوي، خو په پای کې د ژوند د دوام حقېقت ته تسلیمېږي .

دا شعر نه یوازې د اپولینر د شخصي احساساتو انعکاس دی، بلکې د عصري فرا نسوي شعر د پرمختګ یوه مهمه بېلګه هم ګڼل کېږي .

مسعود: «پل الوار» یو فرانسوی مخکښ شاعر او د سورریالیزم د فکري غورځنګ یو له سرلارو څخه وو. نوموړی د سورریالیزم د مکتب د ټولو شاعرانو په منځ کې هغه څوک دی چې د نوي نسل په شاعرانو یې تر ټولو زیات اغېز درلود. ګټور او

اغېزمن اثار يې کښلې دي. که د نوموړي په ادبي او فرهنگي شخصيت او اغېزمنو نښيرونو(اثارو) او د شعرونو د منځپانگې، مضمون او پيغام په تړاو يې يو څه رڼا واچوئ.؟

بلهار جالزی: پل الوار، چې اصلي نوم يې اوژن اميل پل گرندل و، د فرانسې يو نامتو شاعر، ليکوال، سياستوال، او مبارز و.

نوموړی د سوررياليزم د ادبي غورځنگ له بنسټ اېښودونکو څخه دی، چې د ۱۹۳۸-۱۹۹۱ کلونو ترمنځ يې د دغه مکتب د ودې له پاره مهم رول ولوباوه. الوار نه يوازې د سوررياليزم د اصولو پيرو و، بلکې د سياسي مبارزې او ټولنيز عدالت له پاره يې هم شعرونه وليکل چې د دوهمې نړيوالې جگړې پر مهال يې د مقاومت د شاعر په توگه شهرت وموند. د الوار يو له مشهورو شعرونو څخه "آزادي" نومېږي، چې د فرانسې د اشغال پر مهال ليکل شوی و او د مقاومت د سمبول په توگه وپېژندل شو.

د الوار د شعرونو منځپانگه عشق، آزادي، عدالت او بشري ارزښتونه دي او پر همدې محور راڅرخېږي.

د هغه شعرونه، نه یوازې د سورریالیزم د تخیلي سبک ښکارندويي کوي، بلکې د سیاسي او اجتماعي مبارزې انعکاس هم پکې لیدل کېږي. پل الوار گڼ شمېر مهم آثار لیکلي، چې ځینې یې دا دي: دنده او ښورښ - "د اجتماعي عدالت او مبارزې په اړه.. عشق او شاعر - "د عشق او هنر ترمنځ اړیکه توضیح کوي. آزادي - "د مقاومت سمبول گڼل کېږي.

مسعود: «ژاک پري ور» فرانسوي لیکوال، نوموتی شاعر، داستان او کیسه لیکونکی وو. نوموړی د فرانسوي سورریالیستو شاعرانو له ډلې څخه دی. گټور او اغېزمن اثار یې کښلي دي. که د نوموړي د ادبي او فرهنگي شخصیت او اغېزمنو نښیرونو(اثارو) د ارزښت او د شعرونو د منځپانگې، مضمون او پیغام په تړاو یې په لنډه توگه مالومات راکړئ؟

بلهار جالزی: هو، ژاک پري ور (Jacques Prévert) یونوموتی فرانسوي شاعر، لی کوال، او فلم لیکونکی و، چې د سورریالستي سبک له مخکښانو څخه گڼل کېږي

دهغه شعرونه د فرانسوي ژبې د ادبياتو مهمه برخه جوړوي، او د ښوونيزو کتابونو له لارې د فرانسوي ژبو خلکو ترمنځ ډېر مشهور دي.

د پري ور شعرونه معمولا ساده، روان، او د عامو خلکو د ژوند انعکاسوي. هغه د عشق، آزادۍ، عدالت، او ټولنيزو موضوعاتو په اړه شعرونه ليکلي، چې د خلکو له احساساتو سره ژور ارتباط لري.

د هغه د مشهورو آثارو له جملې څخه « سمندري خراغونو گل شوو » د جنت هلک » يادولی شو د هغه فلمي ليکنې هم د فرانسوي سينما په تاريخ کې مهم ځای لري. **مسعود:** « ديويد گاسکوين » يو برتانوي شاعر او سوررياليسټ ليکوال وو. نوموړي د (نغوتو نړۍ) په نوم يو کتاب چاپ کړی چې په حقيقت کې د انگليسي سوررياليسم لومړنی اثر دی. که د ده په ادبي او هنري شخصيت او اغيزمنو ښيرونو (اثارو) او په تېره بيا د ياد شوي ښير (اثر) د منځپانگې، مضمون او پيغام په تړاو يې يو څه رڼا واچوی.

بلهارجالزی: «دیوید گاسکویڼ» د انگلیسي سورریالیسم په پراختیا کې مهم رو

ل لوبولی. نوموړي د "A Short Survey of Surrealism" کتاب لیکلی، چې د

سورریالیستي غورځنگ مهم اثر دی.

گاسکویڼ د سورریالیستي شاعرۍ له لارې د خیال، سمبولونو، او غیر منطقي

تصویرونو کارولو ته وده ورکړه. د ده لومړني آثار، لکه "Roman Balcony and Ot

" (1932) "her Poems" او (1936) "Man's Life Is This Meat"، د سورریالیستي

سبک څرگندونه کوي.

"A Short Survey of Surrealism" د سورریالیستي غورځنگ تاریخ، اصول، او د

دې مکتب مهم شخصیتونه معرفي کوي. دا کتاب د سورریالیستي هنر او ادبیاتو

تحلیل وړاندې کوي، او د دې غورځنگ د راتلونکي اهمیت په اړه بحث کوي.

گاسکویڼ د فرانسوي سورریالیستي شاعرانو آثار هم وژباړل، چې د دې مکتب

نړیوال تاثیر ته یې وده ورکړه.

مسعود: «فیدریکو گارسیا لورکا» شاعر، موسیقي پوه، انځورگر، ډرامه لیکونکی او

یو ښه ویناوال وو. «لورکا» د اسپانیې د کورنۍ جگړې د ازادۍ د لارې یو له نامتو

شهیدانو څخه وو. «لورکا» د خپل یو کتاب (شاعر په نیویارک کې) په نوم دی خپل سورریالیستي عقاید او اندونه بیانوي. که د نوموړي په ادبي او هنري شخصیت، اغیزمنو نښیرونو (اثارو) او په تېره بیا د یاد شوي نښیر (اثر) په تړاو یې لږ څه رڼاوی ورکړی.

بلهار جلالزی: فیډریکو گارسیا لورکا، چې د اسپانیا د سورریالیزم سبک یو مشهور شاعر، لیکوال او ډرامه لیکونکی و، د ۱۸۹۸ کال د جون په ۵مه نېټه زیږیدلی او د ۱۹۳۶ کال د اګست په ۱۹مه نېټه د اسپانیا د کورنۍ جګړې پر مهال ووژل شو. دی په اسپانیا کې یو له غوره شاعرانو او ډرامه لیکونکو څخه و.

د هغه ادبي او هنري شخصیت د اسپانیا د ادبیاتو په تاریخ کې ځانګړی ځای لري. ده په نظم او نثر سر بیره له موسیقي، انځورګرۍ او تیاتر سره هم مینه لرله. د هغه مشهور آثار عبارت دي له:

Gypsy Ballads (1928) دا مجموعه د اسپانیې د دودیزو او فولکلوريکو موضوعاتو ته انعکاس ورکوي.

• Blood Wedding (1933), Yerma (1934)

• The House of Bernarda Alba (۱۹۳۶) دا درې ډرامې د اسپانيې ټولنيز وا

قعیتونه او تراژیدي بیانوي.

• Poet in New York –

دا اثر د لورکا سورریالیستي عقاید او اندونه بیانوي، چې د نیویارک ښار ته

د هغه سفر پر مهال لیکل شوی دی.

. د هغه آثار لا هم د نړۍ په گوټ گوټ کې لوستل کېږي.

مسعود: په یونان کې، د « امبیریکوس » په نوم یو شاعر پر (۱۹۳۵) زېږدیز کال

کې هغه هیواد ته سورریالیزم معرفي کړ. له دویمې نړیوالې جگړې وروسته

سورریالیزم یوناني شعر ته په شانداره توګه ننوځي. که د نوموړي په ادبي او هنري

شخصیت، ګټورو نښیرونو (اثارو) او په تېره بیا د یاد شوي نښیر (اثر) په تړاو یې لنډ

مالومات راکړئ.

بلهارجالزی: اندریاس امبیریکوس (Andreas Embirikos) د یونان یو مهم

سورریالیست شاعر، لیکوال، عکاس، او د یونان لومړنی اروایي شنونکی و .

هغه د ۱۹۰۱ کال د سپتمبر په ۲مه نېټه په برائیل، رومانيا کې زېږېدلی و، خو

کورنۍ یې ډېر ژر یونان ته کډه وکړه. امبیریکوس د فلسفې زده کړې پیل کړې،
خو وروسته یې په فرانسه کې د اروايي شننو زده کړې وکړې.

د هغه لومړنۍ شعري ټولگې "یپسیکامینوس (Ipsikaminos)" په ۱۹۳۵ کال کې
سوريالیزم یوناني ادب ته معرفي کړ، چې د یونان د سوريالیستي ادب بنسټیز اثر
گڼل کېږي. چې د ژبې، ښکلا، او اخلاقو د آزادۍ لپاره یې نوې فضا رانځته
کړه.

امبیریکوس د اتوماتیکې لیکلنې (automatic writing) تخنیک ته ځانگړې
پاملرنه وکړه، چې د سوريالیزم یوه مهمه برخه ده .

د هغه یو بل مشهور اثر "لوی ختیځ (The Great Eastern)" دی، چې د څو لسيز
و په اوږدو کې لیکل شوی او د یوناني ادبیاتو تر ټولو اوږد ناول گڼل کېږي . دا
اثر یې له ستاینې او نیوکو سره مخ شو، خو د امبیریکوس ځانگړی ادبي سبک
یې لا نور مشهور کړ . نوموړي د ۱۹۷۵ کال د اگست په دریمه نیټه په اتن کې
له نړۍ نه سترگې پټې کړې دي.

مسعود: ویل شوې دي: «.... پر کومو پرنسپونو چې د سورریالیسم ادبي جریان درېدلی دی هغوی کوم علمي بنسټ نه لري، سورریالیستان له منطق سره مخالفت کوي په دې دلیل چې د دوی په گومان منطق لکه کور بار د حقیقت منزل ته نه شي رسېدلی.» تاسو په دې تړاو څه لید لرئ؟

بلهار جالزی: سورریالیسم د هنر او ادب یو زړه راښکونکی جریان دی چې د دودیز منطق او واقعیت پر ضد یې بغاوت کړی. سورریالیستان باور لري چې ناخوداگاه ذهن، خیال، او داخلي احساسات ډېر ژور حقیقتونه افشا کولای شي— هغه حقیقتونه چې منطق او عقلي استدلال نشي درک کولای.

که د دوی نظریه ته وگورو، نو دا د روایتی فکر، استدلال، او علمي اصولونو نه یو ډول ازادي ده. سورریالیستان هڅه کوي چې د فکر د کنټرول شویو چوکاټونو نه ووځي او تخلیقي الهام ته زمینه مساعده کړي. البته، دا نظر تر ډېره پورې فلسفي اړخ لري او د علمي بنسټونو پر اساس نه دی ولاړ.

خو بیا هم، سورریالیزم د هنر او ادب په نړۍ کې ډېر بدلونونه راوړي او د تخیل نوي ابعاد یې معرفي کړي دي.

یوه پوښتنه دا هم ده چې آیا لیونتوب د واقعیت ضد دی که د واقعیت یوه بله بڼه؟
ډېر سورریالیستان دا باور لري چې لیونتوب، یا له دودیز عقل نه تیښته، انسان ته
دا امکان ورکوي چې د رښتینې حقیقت ژوره سطحه درک کړي. شاید د تخیل،
احساس، او ناخوداگاه تفکر یوه بله دنیا وي چې د منطق محدودیتونه پکې شتون
نه لري. تخیل د انسان د نوبت او پرمختګ یو بنسټیز عنصر دی. ډېری سترې
اختراعاتګانې او علمي لاسته راوړنې د تخیل له لارې پیل شوي، او وروسته د څېړنو،
تجربو، او عملي کار له لارې حقیقت ته رسېدلي دي.

ادیسون، انشتاین، او نور نوبتګرو اشخاصو، د تخیل له قوې نه ګټه اخیستې ده،
او بیا یې هغه د علمي اصولو، سخت کار، او تجربو له لارې عملي کړي. که تخیل
نه وای، نو شاید بشریت هېڅکله د بریښنا، فضا ته د سفر، یا د تکنالوژۍ
حیرانوونکي پرمختګونه نه وای تجربه کړي.

دا ښيي چې تخیل نه یوازې د هنر او ادبیاتو برخه ده، بلکې د ساینس، تکنالوژۍ،
او حتی فلسفې لپاره هم حیاتي نقش لري.

مسعود: د (اندري بروتن) او (فلیپ سویو) یو اثر چې (مقناطیسي مېدانونه)
نومېږي، د تشبیهاتو او استعاراتو له لیده ډېر زیات شهرت لري. که د نوموړو په

ادبي او هنري شخصيتونو، اغيزمنو نښيرونو (اثارو) ارزښت او په تېره بيا د ياد شوي نښير (اثر) په تړاو يې يو څه رڼا واچوئ.

بلهارجالزی: اندري بروتون او فليپ سويو د سورټاليسم بنسټ ايښودونکي گڼل کېږي، او د دوی گډ اثر "مقناطيسي مېدانونه" (Les Champs Magnétiques) د سورټاليسټي ادبياتو لومړنی کتاب بلل کېږي. دا اثر د خودکار ليکنې تخنيک ته وده ورکړه، چې د شعور له محدوديتونو پرته د فکر جريان ته اجازه ورکوي.

اندري بروتون د سورټاليسم نظرياتي مشر و، چې د دادائيزم له تجربو وروسته يې د سورټاليسټي غورځنگ مشري وکړه. د هغه ليکنې، لکه "سورټاليسټي بيانېې" (Manifesto of Surrealism)، د دې غورځنگ فلسفه تعريف کړه، چې د لاشعوري فکر ازادي يې ستايله. فليپ سويو هم د سورټاليسټي ادبياتو مهم شخصيت و، چې د بروتون سره يې د سورټاليسټي تجربو بنسټ کېښود.

"مقناطيسي مېدانونه" د سورټاليسټي غورځنگ لپاره يو مهم اثر دی چې د استعارو او تشبېهاتو له پلوه ډېر بډای دی.

مسعود: ویل کېږي: «.... د سورریالیسم او واقعیت تر منځ لوی خلیج پروت دی.

سورریالیسم نه واقعیت تمثیلوي او نه له واقعیت نه پورته واقعیت. سورریالیسم د

کپیټالیزم له مزمنو ناروغتیاوو څخه یو ډول ناروغتیا ده، چې په هغه کې هډیان او

اوتې بوتې ویل کېږي...» تاسو په دې اړه څنگه اندی؟

بلهار جالزی: دا خورا ژور او بحث جوړونکی لیدلوری دی!

د دې نظر سره موافق کسان استدلال کوي چې سورریالیسم د کپیټالیزم د ارواږي

اغیزو انعکاس دی، چیرې چې د مصرف محورې ټولنې فشارونه د انسان ذهن ته

غیرمعمولي بڼه ورکوي. خو مخالفین بیا باور لري چې سورریالیسم یوازې د تخلیقي

بیان یوه بڼه ده، نه ناروغي، بلکې د هنر او ادبیاتو د نوښت یوه وسیله ده. زما په

اند دا دوهمه نظریه سمه نظریه ده.

مسعود: «هاروکی موراکامی» یو له سترو معاصرو سورریالیستو لیکوالو څخه دی.

نوموتی یو جاپانی لیکوال دی او د هغه اثار او کیسې په جاپان او نړیواله کچه خورا

پلورونکي لري او په «۵۰» ژبو ژباړل شوي دي. د ده یو نامتو نښیر (اثر)، «کافکا

په ساحل کې» نومېږي. که د نوموړي د ادبي او فرهنګي شخصیت او اغیزمنو

نښيرونو(اثارو) ارزښت او په تېره بيا د «کافکا په ساحل» نښير(اثر) د منځپانگې،
مضمون او پيغام په تړاو يې په لنډه توگه مالومات راکړي.

بلهار جالزى: لکه تاسو چې وويل. هاروکی مورا کامې يو له سترو معاصرو
جاپاني ليکوالو څخه، چې د سورريالستي، فلسفي او جادويي واقعيتونه ترکيب
يې د نړۍ په کچه شهرت موندلی. د هغه آثار، چې په لسگونو ژبو ژباړل شوي او
د لوستونکو د ذهنونو د ژور تحليل او تخيلي سفرونو لپاره يې زمينه برابره کړې
ده.

« کافکا په ساحل کې »

يو له نوموتو نښيرونو څخه دی، چې دوه متوازي کيسې لري :يوه د کافکا تامورا،
يو ۱۵ کلن هلک، چې له خپل کور څخه تښتي، او بله د ساتورو ناکاتا، يو زوړ
سړی، چې له پيشوگانو سره خبرې کولی شي. دا اثر د هويت، تقدير، آزادې
ارادې، او د واقعيت او خيال ترمنځ د اړيکو په اړه ژور بحثونه کوي.

مورا کامي د موسيقۍ، ادبياتو، او جاپاني اسطورو له لارې د کيسې فضا بډايه
کوي، او لوستونکي د يو متافزيکي سفر په لور بيايي، چېرته چې د زمان او مکان

حدود له منځه ځي. دا اثر د ځان پېژندنې، د تقدير منلو، او د داخلي ازموينو د اهميت پيغام وړاندې کوي.

مسعود: «ميخايل بولگا کوف» هغه د شلمې پېړۍ په لومړۍ نيمايي کې يو نامتو روسی ليکوال، ډاکټر او ډرامه ليکونکی دی. نوموتې د خپل ژوند وروستي «۱۲» کلونه د (مرشد او مارگاريتا) نښير (اثر) په ليکلو تېر کړ، چې بې له شکه د روسيې د ادبياتو او همدارنگه د سورريالستي ادب تر ټولو غوره نښير (اثر) بلل کېږي. که د نوموړي په ادبي او هنري شخصيت، اغيزمنو نښيرونو (اثارو) ارزښت او په تېره بيا د ياد شوي نښير (اثر) په تړاو يې يو څه رڼا واچوئ.

بلهار جالزی: ميخايل بولگا کوف ۱۸۹۱-۱۹۴۰، د کيف په ښار کې زيږيدلی. نو اوس يې اوکرايني بللای شو. هغه له طب لوستلو وروسته ليکوالي ته مخه کړه. بولگا کوف د طنز، سوررياليزم او فلسفي ژور فکر له لارې ځينې آثار و پنځول او د هغه وخت د شوروي اتحاد د سانسور له امله، د هغه ډير آثار د ده د ژوند په مهال نه خپریدل. خو وروسته يې نړيوال شهرت وموند.

د هغه مشهور آثار دادي:

سپي زړه - يو طنزي اثر دی چې علمي تجربو او ټولنيزو بدلونونو ته اشاره کوي.

د تورينونو ورځې - يوه ډرامه ده چې د روسيې د انقلاب پر مهال د خلکو ژوند انځوروي.

"مرشد او مارگاريتا، د بولگاکوف تر ټولو مهم اثر بلل

کيږي، چې د خير او شر، ازادۍ، عشق او قدرت سکالو خپري.

او د سوررياليستي ادب له غوره بېلگو څخه دی چې د فلسفي ژور فکر او طنز له لارې د شوروي په ټولنې انتقاد کوي .

بولگاکوف د خپل وخت يو له نوښتگرو ليکوالو څخه و، چې له سانسور سره سره يې خپل ادبي ميراث ژوندی وساته .

مسعود: تاسو په معاصرو ادبياتو کې د سوررياليزم ځانگړی اغيز څه ډول خپری؟

بلهارجالزی: سوررياليزم په معاصرو ادبياتو هم اغيز لري، څرنگه چې ليکوال غير متوقع ترکيونه کاروي، همداسې يې د بيان بڼې تحليل مهم دی.

د سوررياليزم د آثارو ځانگړي موضوعات، لکه د آزاد فکر، وهم او د خوبولي

فضا، خپرل گټور تماميږي. سوررياليستي آثار د لوستونکو احساسات پارول، له

دې اړخه هم لیکوال ورته پام کاوه. د بیلگې په ډول د معاصر ادب لیکوال لکه هاروکي موراکامي او ځینې افریقایي یا د منځني ختیځ لیکوال د سوریالیزم تخنیکونه کاروي ترڅو خپل ادبي پیغام ته ژورتیا ورکړي. زموږ د سیمې په لیکوالو کې د ایران د صادق هدایت بوف کور اثر هم یادولای شو. چې تر همدې اغیز لاندې لیکل شوی.

مسعود: د سوریالیستانو، د انځورگرۍ او نقاشۍ هنر، ځانګړتیاوې، د دغې هنر تګلورۍ او د سبک مهمې ځانګړنې څه ډول ارزوي؟

بلهارجلالزی: دا سبک د فرانسوي شاعر گیوم اپولینیر لخوا نومول شوی و، چې د سوریالستۍ انځورګري ځانګړتیاوې را په گوته کوي. په دغه سبک کې ناپېژندل شوی جوړښتونه چې د هیښتیا لامل کېږي را منځته کېږي. د سیمبولونو او استعارو له کاریدو کار اخلي. اوس دغه سبک نه یوازې په انځورګري بلکې په ادبیاتو، فلم، موسیقي، او نورو هنري برخو کې هم **نفوذ** کړی دی.

مسعود: د انځورگرۍ او پږۍ (مجسمو) په هنر کې د سوریالیسم د ښوونځی تر ټولو مهم او پېژانده استازي څوک ول؟ هیله ده که تاسو د دې هنرمندانو د هنري او نامتو ښیرونو (اثارو) په اړه لږ څه رڼاوی ورکړئ.

بلهار جلالزی: د دغه مکتب پیروانو د مجسمو هنر په برخه کې هم کار کړی دی
په دوی کې په ځانگړې ډول ژان آرب د مجسمو جوړولو په برخه کې د سورریالیزم
اصول عملي کړل.

د دې مکتب تر ټولو مشهور هنرمندان سالوادور دالی، خوان میرو، ماکس ارنست
، رنه ماگریټ، ایو تانگی، آندره ماسون او ژان آرب دي.

سالوادور دالی: د سورریالیسم تر ټولو پېژندل شوی استازی
دی، چې د "دوامداره حافظه" (The Persistence of Memory) اثر یې د دې
مکتب یو له مهمو نښیرونو څخه دی.

خوان میرو: د انتزاعي او خیالي بڼو په کارولو سره یې د سورریالیسم ځانگړی
سبک رامنځته کړ.

ماکس ارنست: د وهمي او خیالي صحنو په انځورولو کې مهارت درلود، چې د
"دوه سر لرونکی ښځه" (Two-Headed Woman) یې یو مشهور اثر دی.

رنه ماگریټ: د واقعیت او خیال ترمنځ تضادونه یې په خپلو انځورونو کې انځور
کړي، لکه "د انسان زوی" (The Son of Man).

ایو تانگی :د نرم، سیال او خیالي بڼو په کارولو سره یې د سورریالیسم ځانګړی
سبک رامنځته کړ.

آندره ماسون :د ناخودآگاه ذهن د بیان لپاره یې د "خودکاري رسم
تخنیک وکاراوه.

دا کسان د سورریالیزم د مکتب بنسټګر او مهم استازي وو چې د هنر نړۍ ته یې
نوی لید لوري په لاس ورکړل.

مسعود: «ماکس ارنسټ» آلمانی انځورګر، مجسمه جوړونکی، ګرافیک هنرمند او
شاعر وو. که «پل الوار او اندره برټون» په ادبیاتو کې د سورریالیزم بنسټ
ایښودونکي وپیژندل شي، نو «ماکس ارنسټ» په انځورګرۍ کې د سورریالیزم
نوبستګر هنرمند ګڼل کېدای شي. که د نوموړي د ادبي او هنري شخصیت او
اغیزمنو نښیرونو(اثارو) ارزښت په تړاو یې په لنډه توګه مالومات راکړئ.

بلهار جالزی: هو «ماکس ارنسټ» آلمانی انځورګر، مجسمه جوړونکی، ګرافیک
هنرمند او شاعر وو. ماکس ارنسټ، د سورریالیزم او دادائیسم د یوه مخکښ
هنرمند په توګه، د انځورګرۍ، مجسمې جوړونې، ګرافیک هنر او د شعر په

ډگر کې د پام وړ ونډه لرله.

هغه د فلسفې او ارواپوهنې زده کړې کړې وې، خو د نقاشۍ سره يې ځانگړې

لېوالتيا لرله، چې د نوو تجربو او تخنيکونو لامل شو.

ارنست د سورياليزم د "اتوماتيزم" تخنيک ته وده ورکړه، چې د هنر د تخليق لپاره

د لاشعوري ذهن کارولو ته اشاره کوي .

د هغه مشهور آثار، لکه "د اروپا وروستی باران" او "د دوو ماشومانو سزا"، د سور

ياليزم د ژور تخيل، اروايي تحليل، او د رویاوو د بيان غوره مثالونه دي.

مسعود: «سالوادور دالي» يو اسپانوي سورياليست انځورگر او د شلمې پيړۍ يو

له مهمو او نامتو هنري شخصيتونو څخه دی. د نوموتي يو پېژندل شوی نښير(اثر)،

«استمرار حافظه» نومېږي. که د نوموړي په ادبي او فرهنگي شخصيت، اغيزمنو

او نامتو نښيرونو(اثارو) ارزښت او په تېره بيا د ياد شوي نښير(اثر) په تړاو يې يو

څه رڼا واچوی.

بلهارجالزی: سالوادور دالي، د خپل ځانگړي سبک او تخليقي ليد له امله د هنر

په نړۍ اغيز درلود. دالي نه يوازې د نقاشۍ په ډگر کې، بلکې د فلم، مجسمه

سازي او ليکوالۍ په برخو کې هم فعاليت کړې، چې د هغه کارونه هم د اروايي تحليل، خيال پر دازۍ، او غير معمولي ترکيبونو له امله مشهور دي.

« د حافظې دوام »، نومی اثر يې چې په ۱۹۳۱ کال کې وکينس د هغه په نوموتو اثار کې گڼل کېږي دغه يې خورا اغيز وکړ. دا اثر د نرمېدونکو ساعتونه له امله شهرت لري، چې د وخت د انعطاف پذيرۍ او نسبيت نظريې ته اشاره کوي. په دې اثر کې، ساعتونه داسې ښکاري چې د تودوخې له امله نرم شوي، چې دا د وخت د غير ثابت طبيعت او د حافظې د دوام سمبول گڼل کېږي.

مسعود: (خوان ميرو)، هسپانوي انځورگر او ډيزاينر (۱۸۹۳-۱۹۸۳) د سوررياليزم يو له مخکښو استازو څخه شميرل کېږي. د (خوان ميرو) سوررياليسټ اثار د نړۍ په لويو موزيمونو کې شتون لري. خو تر ټولو مهم او غوره شوي اثار يې په هغه ځای کې ساتل کېږي چيرې چې لويه برخه يې د (خوان ميرو) بنسټ دی چې د «بارسلونا» يو له موزيمونو څخه دی. که د نوموړي هنرمند د هنري سبک او هنري شخصيت او نوموتو هنري نشيرونو (اثارو) د ارزښت په اړوند لنډ مالومات راکړئ.

بلهارجالزی: خوان ميرو، د خپل ځانگړي سبک له امله د هنر په

نړۍ کې ځانگړی مقام لري.

د هغه آثار د خیال، شاعرانه تاکیداتو، او د مدرن ژوند د د شخصي تاوو لري .

تريخوالی یو جوړښت دی.

میرو د سورریالیسم اصولو ته وفادارو، خو خپل ځانگړی هنر یې رامنځته کړ. چې

د نورو سورریالیستي انځورگرانو له سبک څخه توپیر لري .

د میرو آثار د ساده، بیومورفیک شکلونو او روښانه رنگونو له امله مشهور دي، چې

د هنر د دودیزو اصولو پر ضد یو نوښتگر حرکت گڼل کیږي.

مسعود: «فرانسیس پیکابیا»، د شلمې پیړۍ فرانسوی لیکوال او انځورگر وو.

د نوموړي نقاشي او انځورگري له رنگونو او غښتلي تضادونو څخه ډک وو. هغه د

دادایزم او سورریالیزم له پلویانو څخه وو. تاسو د نوموړي هنرمند هنر، هنري سبک

او پېژندل شوي نښیرونو(اثارو) ارزښت څنگه ارزوئ؟

بلهارجالزی:فرانسیس پیکابیا یو له نوښتگرو او تجربی

لرونکو هنرمندانو څخه و، چې دشلمې پیړۍ د هنر پر بهیر یې ژور اغېز درلود.

د هغه هنر هم د دادایزم او سورریالیزم له اصولو څخه الهام اخیستی و.

پیکایا د کویسم، دادایزم، او سورریالیزم تر اغېز لاندې کار کړی، خو

دهغه هنرتل د شهوانیت، آشوب، او تجربې ځانگړتیاوې لرلې دي. د هغه مشهور

اثر (۱۹۱۳)، «گرانه اودني» مې په خاطر کې وینم. چې دا

هم د کویسم، ماشینونو ته د علاقې، او د شهوانیت ترکیب ښيي.

او د هنر د بیان نوې لارې معرفي کوي.

مسعود: د تياتر او ډرامو په هنر کې د سورریالیسم د ښوونځي نوموتي او مهم

استازي څوک ول؟ هیله ده که تاسو د دې هنرمندانو د هنري سبک او د هنري

نامتو ښیرونو (اثارو) د ارزښت په اړه لنډه رڼا واچوئ.

بلهار جالزی: د تياتر او ډرامو په هنر کې د دغه ښوونځي مهم استازي گیوم

آپولینر، آندره برېتون، لوئس آراگون، راجر ویتراک، او انتونین آرتو وو.

د گیوم آپولینر "د تایریساس سینې (Les Mamelles de Tirésias) اثر د

سورریالیسم د تياتر لومړنی مثال گڼل کېږي .

آندره برېتون د سورریالیسم نظریاتي بنسټونه رامنځته کړل، او د هغه "د

سورریالیسم مانیفېسټ " د دې مکتب اساسي اصول بیانوي.

انتونین آرتو د "ظلم تياتر (Theatre of Cruelty)" نظريه وړاندې کړه، چې د

سوررياليسم د تياتر پر پرمختگ يې ژور اغېز درلود.

مسعود: په سينما کې سوررياليسټانو د سينما هنر له دوديز داستان څخه د خلاصولو

لپاره، نوي تخنيکونه او طريقې کارولې دي. هيله ده که تاسو د سينما او فلم

جوړونې په برخه کې د سوررياليسټو هنرمندانو د هنري سبک، د سوررياليسټو د

فلمونو او نامتو نښيرونو (اثارو) د ارزښت په اړه لنډ مالومات وړاندې کړئ.

بلهار جالزی: د سينما په برخه کې هم سوررياليسټانو هڅه وکړه چې د فلمونو

له دوديزو او روايتي چوکاټونو څخه وتښتي. او د انسان د ناخبره ذهن، خيالاتو او

وهمي نړۍ ته لاره ومومي. دوی مشهور فلمونه توليد کړل چې يادونه يې اړينه

ده. په ۱۹۲۹ کال کې د

Un Chien Andalou د لويس بونوئل او سالوادور دالي لخوا جوړ شوی، دا فلم د

سوررياليسټي سينما يو له مهمو آثارو څخه گڼل کېږي.

L'Age d'Or (1930)

د لويس بونوئل بل فلم چې د بورژوا ټولنې پر ضد انتقادي نظر وړاندې کوي.

Eraserhead (1977)

د ډیوډ لینچ فلم چې د وهمي او سورریالیستي سینما غوره مثال دی.

The Holy Mountain (1973) د الیخاندر وودوروفسکي فلم چې

د فلسفي، مذهبي، او سورریالیستي موضوعاتو ترکیب وړاندې کوي.

مسعود: «لوئیس بونوئل» یو اسپانوی لیکوال او ډایرکټر دی چې د سینما په تاریخ

کې یې مهم رول لوبولی دی. هغه په خپلو فلمونو کې د سورریالیزم له ځانگړنو

څخه کار اخلي او په خپلو اثارو کې یو خیالي فضا رامنځته کوي. تاسو د نوموړي

هنرمند ځانگړی هنر، هنري سبک په بېلابېلو فلمونو کې او د ده پېژندل شوي

نښیرونو (اثارو) د ارزښت په تړاو څه لید لرئ؟

بلهار جالزی: لوئیس بونوئل د سینما د سورریالیزم یو له مهمو شخصیتونو څخه

دی، چې د فلمونو له دودیزو روایاتو څخه د تېښتې لپاره یې نوې لارې غوره کړې.

د هغه فلمونه، لکه Un Chien Andalou (1929) او L'Age d'Or (1930)، د

سورریالیزم اصولو ته ژمن دي، چیرې چې منطقي تسلسل ته شا اړول شوې او د

خیال، ناخوښی، او غیر متوقع صحنو ترکیب کارول شوی دی.

بونوئل نه يوازې د سوررياليزم له لارې د انسان د رواني پيچلتياوو انعکاس وکړ، بلکې ټولنيزو موضوعاتو ته يې هم پام وړاوه. د (1951) Los Olvidados فلم، چې د مکسيکو د بېوزلو ماشومانو ژوند انځوروي، د هغه د ټولنيز واقعيت پالنې يوه غوره بېلگه ده. همداراز، د (1961) Viridiana فلم د مذهبي او اخلاقي ارزښتونو ته انتقادي نظر وړاندې کوي.

مسعود: سوررياليزم د گرافیک په شمول په ډيرو برخو کې ژور اغيز درلود. تاسو په گرافیک باندې د سوررياليزم بنسټيزې اغيزې څه ډول ارزوئ. په دې برخه کې نامتو او پېژندل شوي هنرمندان او د هغوی نښيرونه (اثار) راته په گوته کړئ.

بلهار جالزی: سوررياليزم د هنر يوه انقلابي بڼه وه. سوررياليستانو د هنر هرې برخې ته پام کاوه نو گرافيکي هنر يې هم له پامه نه دی غورځولی. په دغې برخه کې هم دوی خلاقيت اوخيال، د لاشعور بيان او بصري تضادونو ته ښه توجه کړي. مشهور هنرمندان يې لاندې کسان دي.

سالوادور دالي – (Salvador Dalí) د "The Persistence of Memory" اثر، چې د ذوبېدونکو ساعتونو له امله مشهور دی.

رينی مگریت – (René Magritte) د "The Treachery of Images" اثر، چې د

انځور خیانت جمله لري، د واقعیت او تصور ترمنځ تضاد څرگندوي.

ماکس ارنست – (Max Ernst) د "Europe After the Rain" اثر، چې د

اتوماتیک تخنیک له لارې جوړ شوی.

فرېدا کاهلو – (Frida Kahlo) که څه هم د هغې هنر شخصي او سمبولیک بڼه

لري، خو سورریالیستي عناصر پکې لیدل کېږي.

سورریالیزم لا هم د معاصر هنر، گرافیکي ډیزاین، او حتی د فلمونو او ویډیوګیمو

یا لوبو په بڼه کې ژوندی دی.

مسعود: «سالوادور دالي» د خپلو سورریالیستي انځورونو لپاره پېژندل شوی دی،

خو هغه یو شمیر پوسترونه او گرافیک ډیزاینونه هم جوړ کړل. دالي، ډیری وختونه

تت او ناڅرګند انځورونه انځوروي، چې ننگوني او فکر هڅوونکي دي. تاسو د

نوموړي هنرمند نوبستونه د پوسترونو او گرافیک په برخه کې څنګه ارزوئ. په دې

برخه کې د ده د نامتو اثارو بېلګې را ته په ګوته کړئ.

بلهار جالزی: سالوادور دالي نه يوازي د سوررياليستي انځورونو له امله مشهور دی، بلکې د پوسترونو او گرافیک ډيزاين په برخه کې يې هم نوښتونه کړي دي. د ده کارونه د تخيل، رمزيت، او غير متوقع عناصرو له جوړښتونو څخه مالا مال دي. چې ليدونکو ته ژورو فکرونو احساس ورکوي.

د دالي د پوسترونو او گرافیک ډيزاينونو ځينې مشهورې بېلگې دا دي.

The Persistence of Memory د حافظې دوام – (دا انځور د "ويلې شوي ساعتونو" له امله ډېر مشهور دی، چې د وخت انعطاف پذير طبيعت ښيي.

Swans Reflecting Elephants بياگرځېدونکي ژوندي ساري يو انځور چې پکې د ژوندي سارو انعکاس د فيلانو بڼه غوره کوي، د خيال او واقعيت ترمنځ کرښه له منځه وړي.

The Elephants فيلونه – پکې فيلونه اوږده، نرۍ پښې لري، چې د وزن او سپکوالي ترمنځ تضاد ښيي.

Metamorphosis of Narcissus د نارسس بدلون – (د يوناني اسطورو الهام اخيستی انځور، چې د ځان پالنې موضوع بيانوي.

Dream Caused by the Flight of a Bee وب(جال) چې د يوه مچۍ له الوتنې پيدا شوی – (يو خيال انگيز انځور دی، چې د خوب او وينې ترمنځ حالت ښيي.

د دالي کارونه نه یوازې د هنر نړۍ ته نوې لارې پرانیستې، بلکې د گرافیک ډیزاین په برخه کې هم د الهام سرچینه ګڼل کېږي.

مسعود: د دویمې نړیوالې جګړې په جریان کې، ګڼ شمېر سورریالیست هنرمندان لکه د (اندره برتون او ماکس ارنسټ) په ګډون له اروپا څخه وتښتیدل. ډیری یې په متحده ایالاتو کې میشت شول او د امریکایي هنرمندانو پراخه لړۍ یې اغیزمنه کړه. هغه نوموتي امریکایي هنرمندان، چې د اروپایي هنرمندانو له سورریالیستيکو عقایدو او باورونو په وسیله اغېزمن شول، څوک ول. که د هغوی د هنري سبک او د نوموتو نښیرونو (اثارو) په تړاو یې په لنډه توګه مالومات وړاندې کړئ.

بلهار جالزی: کله چې د سورریالیست غورځنګ اروپایي هنرمندان، لکه اندری برتون او ماکس ارنسټ، د دویمې نړیوالې جګړې پر مهال له اروپا وتښتېدل او په متحده ایالاتو کې یې د امریکایي هنرمندانو پر هنر ژور اغېز وکړ. له هغو امریکایي هنرمندانو څخه چې د سورریالیستي عقایدو له امله اغېزمن شول، دا لاندې نومونه د پام وړ دي:

• جوزف کورنل – (Joseph Cornell) د " هنري بکس " یا Assemblage Art

مخکنی و، چې د خیال او حافظې ترکیب یې په خپلو اثارو کې انځور کړ.

- مان ری - (Man Ray) یو امریکایي سورریالیست عکاس او نقاش و، چې د تجربوي عکاسي له لارې یې سورریالیستيکو مفاهیمو ته انعکاس ورکړ.
- ویلیم بزیوتس - (William Baziotes) د انتزاعي سورریالیست سبک پیرو و، چې د روښانه رنګونو او نرم اشکالو له لارې یې د خیال نړۍ انځوروله.
- دوروته تانینګ - (Dorothea Tanning) د سورریالیست نقاشۍ او مجسمه‌سازۍ له لارې یې د خیال او وهم ترکیب وړاندې کړ.
- کی سیج - (Kay Sage) د انتزاعي او وهمي منظرو له لارې یې د سورریالیست هنر ته نوې بڼه ورکړه.

مسعود: سورریالیزم هغه غورځنګ دی چې په فرانسوي شعر او هنر کې راڅرګند شوی، او بنسټ یې په بشپړ ډول د فرانسوي ذوق پورې تړلی دی. خو هغه په چټکۍ سره د فرانسې څلور دیوالونه پرېښودل او د نړۍ په څلورو کونجونو کې یې د ځان لپاره د پښو ځای پرانیست. پر (۱۹۳۶) زېږدیز کال کې، په لندن کې د سورریالیستانو د نښیرونو (اثارو) نندارتون پرانیستل شو. "اندره برتون" د منځنۍ اروپا هیوادونو ته سفر وکړ. د سورریالیسم په نړیوال نندارتون کې چې پر (۱۹۴۸) ز

کال کې په پاریس کې پرانیستل شو، څوارلسو هیوادونو گډون کړی و. تاسو د سورریالیستانو فعالیتونه، کارنامې او د نښیرونو (اثارو) کېښودل په نندارتونونو کې چې هلته د بېلابېلو هیوادونو استازي گډون درلود، څنگه ارزوئ؟

بلهار جالزی: دا خبره سمه ده چې سورریالیزم، د فرانسوي هنر او ادب له بطنه راتوکېدلی، د نړۍ په گوټ گوټ کې خپور شو. د 1936 کال لندن نړیوال سورریالستي نندارتون د دې غورځنگ د پراخېدو یوه مهمه نښه وه، چې د نویو برلینگتن گالریو کې ترسره شو. دا نندارتون د بریتانیا، فرانسې، بلجیم، سکانډیناوی او هسپانیې د استازو لخوا تنظیم شوی و، چې پکې د اندری برتون، پال الوار، مان ری، جورج هوگنیت او نورو نوموتو سورریالیستانو آثار نندارې ته وړاندې شول.

د 1948 کال پاریس نړیوال سورریالستي نندارتون بیا د دې غورځنگ د نړیوال کیدو او نفوذ بل ثبوت و، په دغه نندارتون کې د څوارلسو هیوادونو د استازو گډون د دغه ښوونځي او هنر د پراختیا له پاره زمینه برابره کړه.

د سورریالیستانو فعالیتونه، نندارتونونه، او د دوی کارونه د دې غورځنگ د نړیوال کیدو ښکارندويي کوي. دا نندارتونونه نه یوازې د سورریالیستي هنر د پراختیا لپاره مهم وو، بلکې د بېلابېلو فرهنگونو په یوځای کیدو کې یې هم رول درلود.

مسعود: د سورریالیسم د غورځنگ نوموتي او مخکښ سرلاري په امریکا، انگلستان، آلمان، سویس، بلجیم او اسپانیا کې څوک ول. که د نوموړو په ادبي او هنري شخصیتونو، او د دوی د ادبي او هنري سبک او اغیزمنو ښیرونو(اثارو) د ارزښت په تړاو یو څه رڼا واچوئ.

بلهار جالزی: د دغه هنري او ادبي غورځنگ را منځته کیدو د بېلابېلو هېوادونو د هنرمندانو او لیکوالو په کارونو ژور اغیز وکړ. په امریکا، انگلیستان، آلمان، سویس، بلجیم او اسپانیا کې د سورریالیسم پلویان او مخکښان ښه وځلیدل د امریکا دوروتیا تانینګ، جوزف کورنل، الکساندر کالدر، هغه هنرمندان وو چې د سورریالیسم تخنیکونه یې د امریکایي هنر له ځانګړتیاوو سره یوځای کړل.

انگلستان کې لیونورا کارینګتن، رولان پینروز او نور د دغه غورځنگ مهم غړي ول. په المان کې د ماکس ارنست په سویس کې د میرت اوپنهایم او په بلجیم کې

هم د ريني مگريټ او اسپانيا کې د سالوادوردالي يادونه کولای شو چې نړيوال شهرت يې موندلی وو.

مسعود: په چکسلواکيا، يوگسلاويا، افريقا، جاپان، مکزيک او برازيل کې د سوررياليسم نامتو او پېژندل شوي مخکښان څوک ول. مهرباني وکړئ، د دغو هېوادونو د نوموړو ادبي او هنري شخصيتونو او د دوی د اغيزمنو نښيرونو(اثارو) د ارزښت په تړاو په لنډه توگه مالومات راکړئ.

بلهار جالازی: زه به يې ستاسو د پوښتنې په ترتيب را پيل کړم.

کارل تايگه (Karel Teige)

په چک کې د سوررياليزم بنسټگر، ليکوال کارل تايگه و. چې د پاريسي سوررياليزم له تحريک سره يې اړيکې درلودې او د هنر، معمارۍ او ادبياتو په نظريو کې يې ژور بدلونونه راوستل... نوموړی د مارکسيستي سوررياليزم د خپراوي لپاره مهم شخصيت و. د ده نظريات د اروپا په ختيځه برخه کې د ادبي نوښت يوه سرچينه وه.

مارکو ريستيک (Marko Ristić)

شاعر او نقاد مارکو ریستیک په یوگوسلاو کې د دغه خوځښت مهم غړی و.

همدا ډول په افریقا کې ویفریدو لام – (Wifredo Lam) یادولای شو، که څه هم دی د کوبا و، خو د افریقایي اصل له کبله د افریقایي سورریالیزم له مخکښو سره تړل کېږي. ده د افریقایي روحانیت او سورریالیزم ترمنځ ګډ ټکي یې راپیدا کړل. او د افریقایي کلتوري شناخت، د استعمار ضد فکر او نړیوال سورریالیزم ترمنځ یې پل جوړ کړ. همدا ډول په چاپان کې شیرو تاتسومي. (Shirō Tatsumi)

د فرانسوي سورریالیزم تر اغېز لاندې و، ده د جاپاني ذهنیت سره یې تطبیق ورکړ. په مکسیکو کې هم فرېدا کالو (Frida Kahlo) د انځورګرۍ له لارې سورریالیزم ته نوي رنګونه ورکړل. که څه هم دا پخپله سورریالیسته نه بلله کېده، خو انځورونو یې د سورریالیستي مفاهیمو انعکاس درلود.

په اثارو کې یې د ښځو، درد، هویت، او کلتوري توکي د انځورونو له لارې بیان شويدي.

په برازیل (Brazil) کې ماریو پدېرا (Murilo Mendes) یو شاعر و چې د سورریالیستي سبک له لارې یې مذهبي، ټولنیز او فلسفي موضوعات بیان کړل.

مسعود: ویل شوې دي: چې هیڅ داسې هیواد شتون نلري چې د سوریالیزم له اغیز څخه لرې پاتې شوی وي. په ایټالیا، ډنمارک، رومانی، هنګري او مصر کې سترو شاعرانو او هنرمندانو په خپلو اثارو کې د سوریالیزم د غورځنګ په اړه خپل باورونه او اندونه څرګند کړي او تر اغیز لاندې یې دي. ښه به وي که د دغو نوموړو هیوادونو په نامتو او پېژندل شویو ادبي او هنري مخکښانو او د دوی په ګټورو نښیرونو (اثارو) د ارزښت په تړاو رڼا واچوئ.

بلمهار جلالزی: محترم مسعود صاحب! هو داسې هیواد به نه وي چې ځینې لیکوال او شاعران به یې د سورریالیزم تر اغیز لاندې نه وي راغلي. ځکه چې دا موضوع ډېره مهمه ده، زه به په لنډو کې ځینې در معرفي کړم:

په ایټالیا کې جیورجیو ډي کریکو (Giorgio de Chirico) و.

نوموړی که څه هم چې خپله د غورځنګ برخه نه و، خو د ده "متافزیکي هنر" د آندري برېتون او نورو سوریالیستانو لپاره مهم او الهام‌ښونکی و. د هغه انځورونه له زمان، ځای او منطق څخه خلاص تعبیرونه لري.

په ډنمارک کې ویلم فریدریش (Vilhelm Freddie) دی چې په سورریالیستي رنګ انځورونو سره یې د اروپایي سورریالیزم استازیتوب کاو ه د هغه آثار د جنسیت، فانتزی، او آزاد شعور ته انعکاس ورکوي. په رومانيا کې جیون گیراسو (Gellu Naum) و چې په شعرونو او او ناولونه کې یې د تخیلي آزادی، د شعور جریان، او اروايي ژورې تجربې له ورايه ښکاري.

د هنګري (Hungary) لاجلو موهولي-ناجي (László Moholy-Nagy)

د باوهاوس له مکتب سره تړلی، خو د سورریالیزم تخنیکونه یې په خپل هنر کې وکارول. چې دا کار یې د مدرنیزم او سورریالیزم ترمنځ پل جوړوي. بل لیکوال او هنرمند چې د یادونې وړ دی هغه په مصر کې جورج حنین دی چې په مصر کې د سورریالیزم د مکتب بنسټګر یادېږي. جورج حنین (Georges Henein) له فرانسوي سورریالیستانو سره نږدې اړیکې لرلې او د مصر فرهنگ ته یې سورریالیزم معرفي کړ. تر خوا یې اینس الحداد هم د یادونې وړ انځورګر او لیکوال دی چې د سیاسي مقاومت له لارې یې سورریالیزم بیان کړ.

مسعود: تاسو د سورریالیسم د مکتب د زوال او د له منځه تللو، اصلي لاملونه،

انګیزې، او دلیل څنګه ارزوي؟

بلهار جالزی: د سورریالیسم (Surrealism) د ښوونځي زوال یا ړنگیدلو ته په

ورو، ورو زمینه برابره شوه چې څو اصلي لاملونه لري.

۱. سیاسي او تاریخي عوامل

دوهمه نړیواله جگړه: (1939-1945) دا جگړه د سورریالیستانو د افکارو پر ضد یو

واقعي او ظالمانه حالت راوست. د سورریالیسم خیال محور او ازاد فکري طبیعت

له دې سخت واقعیت سره تضاد پیدا کړ.

له کمونیزم سره اړیکې: د ځینو سورریالیستانو، لکه آندره برېتون، د مارکسیزم او

شوروي اتحاد سره اړیکو ورو ورو سیاسي تناقضونه او شخړې راوپارولې، ځکه

کمونیزم د هنر لپاره واضح چوکاټ غوښت، خو سورریالیسم د مطلق آزادۍ پلوی

و. نو ویلای شو چې په دغه مکتب کې خپل منځي تضادونه، فکري بې ثباتي،

د رهبري او مشرتوب شخړې د هنر بازاری کیدل او تجارت، د نوښت هنري مکتبونو

راڅرګندېدل، له اصلي افکارو څخه واټن او لیرې والی هغه لاملونه ول چې د

دغه ښوونځي د زوال سبب شول، دا مکتب د خپل وخت لپاره انقلابي خوځښت

و. خو زوال یې طبیعي او تاریخي بهیر هم و.

مسعود: د پښتو ژبې د ادبي اثارو او ځانگړي ډولونو (ژانرونو) په اړه د

سوررياليسم د ښوونځي تگلوري، سبک، آرونه او اصول څنگه ارزوي؟

بلهار جالزی:

سوررياليسم او پښتو ادب:

که څه هم سورريالېزم د پښتو ادب يوه اصلي او دوديزه برخه نه وه، خو د معاصر ادب په پرمختگ کې، په ځانگړي ډول د شاعرۍ او افسانې په برخو کې، ځينو ليکوالو او شاعرانو سورريالېستي عناصر کارولي. دا عناصر اکثره وخت د ټولنيزو بنديزونو، اروايي کشمکشونو، او د فرد د باطني حالتونو د انځورونې لپاره کارېږي. سوررياليزم باور لري چې اصلي حقيقت د انسان په لاشعور کې پروت دی نه په ظاهري واقعيت کې. دوی به ويل چې ليکنه بايد له سانسور پرته مخامخ له ذهن نه راووځي. سورريالستان خوبونو او تخيلي انځورونو ته ارزښت ورکوي. ځکه خو خوبونه، وهمونه او خيالونه د هنري الهام يوه سرچينه گڼي، پر سنتي منطق او اخلاقياتو نيکه کوي. بې ترتيبه او خيالي تصويرونه د بيان تخنيکونه گڼي، نه خطي روايتونه، کيسي يا نظمونه. همدا بيلابيلو لاملونه، ضد اونقيض لوري تر يوه بريده د دې لامل شوي چې په پښتو ادب کې د دغه ښوونځي پلويان يا مخکښان

را ونه ټوكيدل. خو په ټوله کې بيا د ځينو پښتنو شاعرانو په شعرونو کې د دغه
ښوونځي ځانگړنې ليدلای شو.

مسعود: په پښتو ادبياتو کې د سوررياليسم لارويانو تر ټولو نامتو ليکوال څوک
دي؟ ايا دوی د سوررياليسم له ښوونځي او تگلوري او سبک څخه اغيزمن دي که
نه؟ مهرباني وکړئ د دې ليکوالو او د نوماندو ښيرونو(اثارو) نومونه واخلي.

بلهار جالزی: په پښتو ادبياتو کې د سوررياليسم (Surrealism) سبک دومره پراخ
او منظم نه ترسترگو کيږي، لکه مخکي چې مې وويل: خو بيا هم په د يو شمېر
ليکوالو او شاعرانو په اثارو او شعرونو کې د سوررياليسي فکر، تخيل او ناتجربه
احساساتو څرکونه او رنگ ليدل کيږي. دا رنگونه هغوی په شعوري ډول يا دا چې
د سوررياليزم اغيز ورباندې وي نه دي کارولي.

د پښتو ژبې د معاصرو شاعرانو لکه، غني خان غني، اجمل خټک، شهناز باقر،
کمال الدين مستان، ومان نيازی او ډيرو نورو په شعرونو کې په غير مستقيم ډول
د سوررياليزم ځينې عناصر او ځانگړنې شته. خو غني خان او دوی ټول د
سوررياليزم له مکتب سره مستقيماً تړاو نه لري، د دوی شعري تخيل، ازادي،
ذهنيت، او تصويرونه د سوررياليزم سره څه ناڅه ورته والی لري. البته يوه يادونه
اړينه بولم چې زموږ په اوسنيو ځوانو شاعرانو کې بيا باقر داسې څوک دی چې په
ځينو شعرونو يې د سوررياليزم رنگ غالب ښکاري. بلکې ځينې ليکوال يی

سرلاری بولي دلته به د باقر د شعرونو څو بیلگې له خپلو لوستونکو سره شریکې
کړو.

لیکوال تاج ولي وحدتیار د شهنواز باقر په شعري ټولگه ((د هواسترگو کې
شگې)) کې د سورریالیزم ځینې بیلگې داسې را په گوته کوي.

عجیبه غوندې باران یم

ورېدلی په اسمان یم

د شپې وي د ورځې نه وي

له خپل سیوري سره وران یم

د هوا سترگو کې شگې

غورځومه بیان یم

تاسو د دې بیتونو د انداز اندازه ولگوي. و به مني چې په پورته بیتونو کې د
سورریالیزم نښې شته. لومړی دا چې موږ لاندې او اسمان پورته دی او باران پر
موږ اوري. خو دلته برعکس او تر واقعیت پورته ادعا شوې. گورو چې شاعر
باران شوی او پر اسمان اوږېدلی، چې ناممکن بیان دی. دا دویم بیت یې تر
لومړی هغه هم یو څه لوړ دی. د ژوند قانون خو داسې دی چې لمر سهار راڅیږي
او ماښام پریوځي او چې لمر وي نو سیوري خو حتمي وي. خو دلته اپوټه خبره
شوې. بیت کې شاعر وایي چې سیوری راسره د شپې ملگری دی؛ خو د ورځې
رانه مرور دی. زه د باقر د شاعرۍ په اړه د ښاغلي وحدتیار دا خبره چې وایي
(موږ په پښتو ادب کې شهنواز باقر ته د لومړی باقاعده سورریالیست شاعر ویاړ
ورکوي او د ده د پنځونو درناوی کوو.) ورسره منم او د باقر صاحب یو شمیر
شعرونه د سورریالیزم په رنگونو کې رنگ دي او دی د دغه ښوونځي یو داسې

سرلاری دی چې په غیر ارادي توګه یې پرته له دې چې د سورریالیزم تابع وي په دغه میدان ورګډ شوی.

یا د ښاغلي کمال الدین مستان دا شعر چې پکې د سورریالیزم عناصر او نښې نښانې ښکاري.

یو غږپ خوب پسې مې سترګې هره شپه

د شپو تړلې دروازې ټکوي

خو دواړه تش لاس بیرته راګرځي

پیړۍ وشوې

چې مې سترګې کله هم سره ورغلې نه دي

خوب به څنګه راشي

زه چې هره شپه ددنگو دنگو هیلو جنازې څښوم

د مستان صاحب په دې شعر کې، د سورریالیزم د مکتب رنګونه او ځانګړنې تر

سترګو کیږي، د بیلګې په توګه: په ډېرو تخیلاتو ټینګار شوی چې دا د شعوري او

لاشعوري نړۍ ترمنځ یو لړ اړیکې څرګندوي.

د مستان صاحب په ډېرو شعرونو کې هر وخت نوی مفاهیم لیدل کیږي. داسې

چې لوستونکي هم یوه ښه شپه تخیل ته اړباسي په دغه شعر کې هم د "یو غږپ

خوب" خبره کې شاعر له یو لړ محدودیتونو سره مخ دی چې دا د لاشعور د ترکیب

یوه نښه ده چې خوب څنګه لکه غږپ داسې کیدای شي. چې دا د سورریالیزم د

مکتب یوه نښه او ځانګړنه ده.

۲- د شعوري او لاشعوري نړۍ اړیکې:

د "خیال له درانه خوبه" دا اصطلاح د انسان په لاشعور کې د ژورو حالتونو نښه ده. چې د حقیقت او تخیل ترمنځ نازک والی را په گوته کوي.

۳- د احساساتو استعاره:

"د سرو اوبښکو په ځوانیمرگو څاڅکو سر کینښود" دا حالت نو د احساساتو تل ته د ورتګ او د هیلو د له منځه تلو اومړینې انځورونه د لوستونکي مخ ته ږدي.

۴- له حقیقت څخه ورهاخوا ته:

په یاد شوي شعر کې د "زه چې هره شیبه د دنگو دنگو هیلو جنازی خښوم"

کلمات هم هیښونکي انځور د لوستونکي مخ ته ږدي، وینو چې هیلې فزیکي شتون نه لري. کوم څه چې فزیکي شتون ونه لري خښوم یا خښول به یې هم زما په نظر له حقیقت نه ورهاخوا خبره وي. د سوریالیستانو شاعري له عامې شاعري سره توپیر لري. دوی هېڅ قانون ته غاړه نه ږدي. چې اوس لږ او ډیر د پښتو ژبې د شاعرانو په شعرونو کې داسې څه لیدل کیږي.

مسعود: د افغانستان د معمارۍ، نندارې "تیاټر"، ډرامې، موسیقۍ، انځورگرۍ او مجسمه جوړونې په هنرونو کې د سورریالیسم تگلارې، سبک او هنر، اغېز څنگه ارزوی؟

بلهار جالزی: د سورریالیسم (Surrealism) تگلاره، سبک او هنر د افغانستان د هنرونو په بېلابېلو برخو لکه معمارۍ، تیاټر، ډرامه، موسیقۍ، انځورگرۍ او مجسمه جوړونه کې خورا محدود دی. . بله خبره چې د مجسمې جوړونې هنر برخه ده په

افغانستان کې د ديني محدوديتونو له کبله په دې برخه کار نه دی شوی. په ډارمو او تياتر کې هم د دغه سبک نښې نښانې ځکه نه ليدلې کيږي چې د افغانستان تياتر هم دوديز او ريالستي دی. د تياتر په اړه هم ويلای شو چې د افغانستان تياتر دوديز سبک درلود. رئالستي يا ټولنيز و. موسيقي د سوررياليزم له تعريف سره لږ تړاو لري، ځکه يې هم زموږ په موسيقي او همدا ډول په معمارۍ کې رنگ تن دی. ځکه چې د افغانستان معماري اسلامي، بودايي او په سيمه ايزو ارزښتونو ولاړه ده.

په درنښت او ادبي مينه : انجنير عبدالقادر مسعود